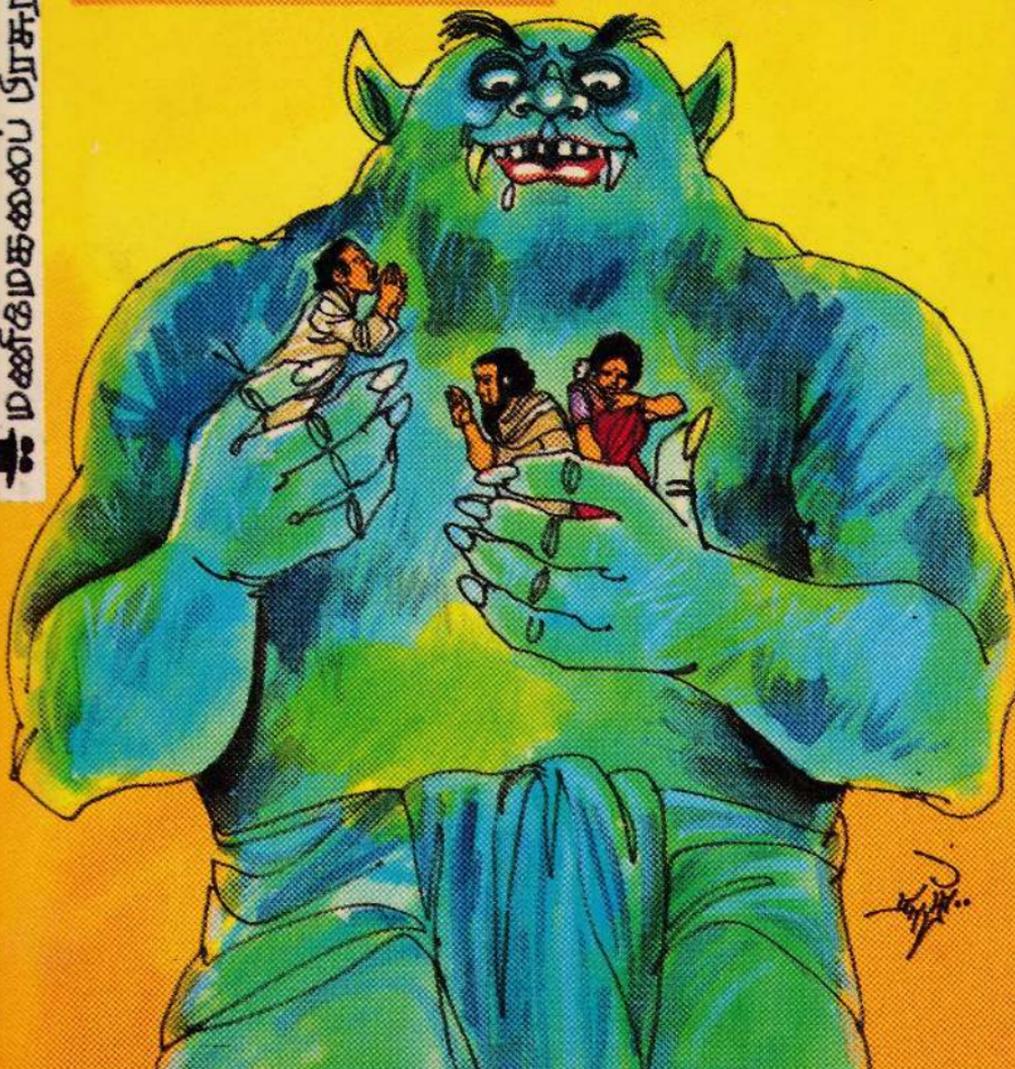


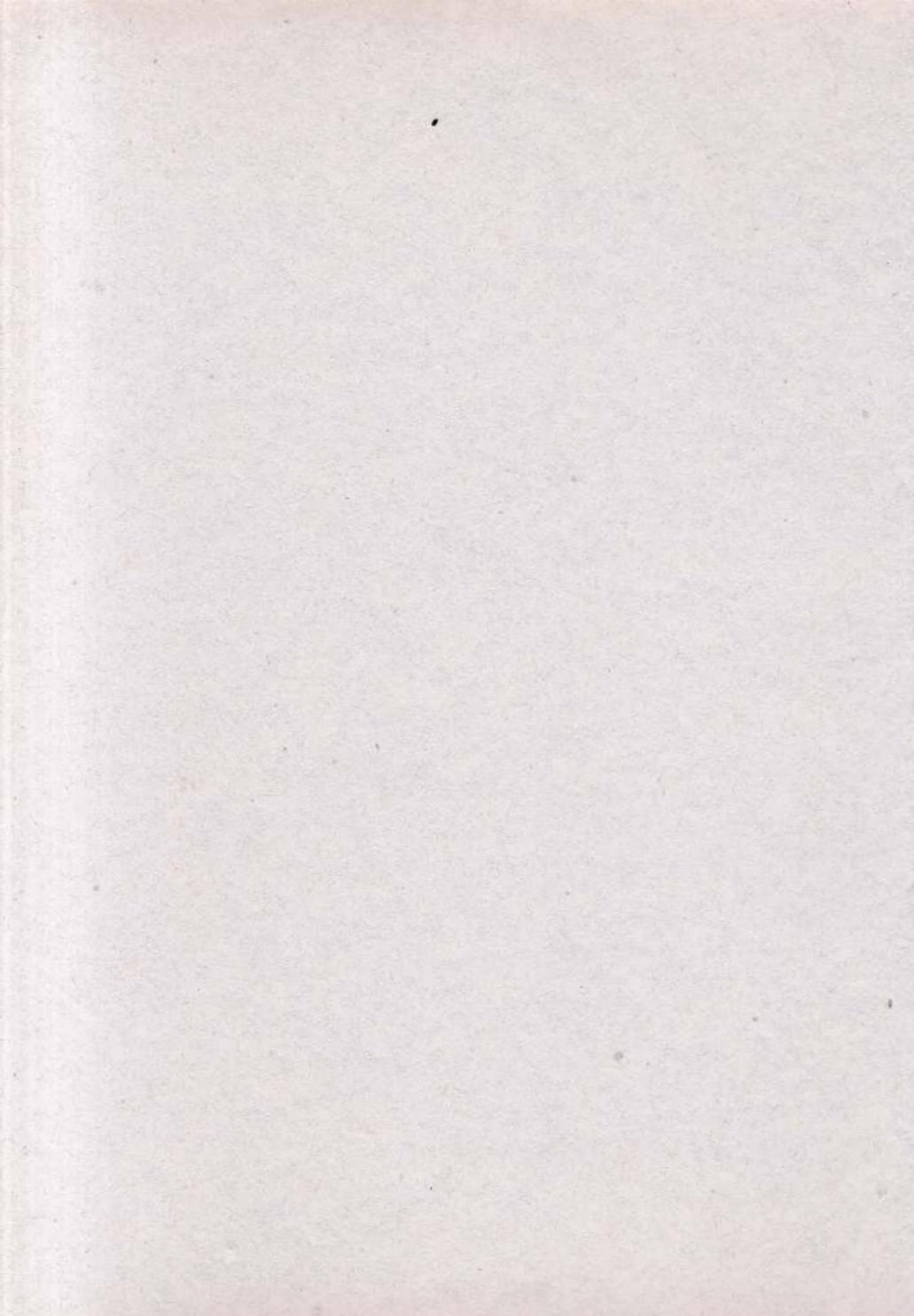
நான் பார்த்த நல்லவர்கள்

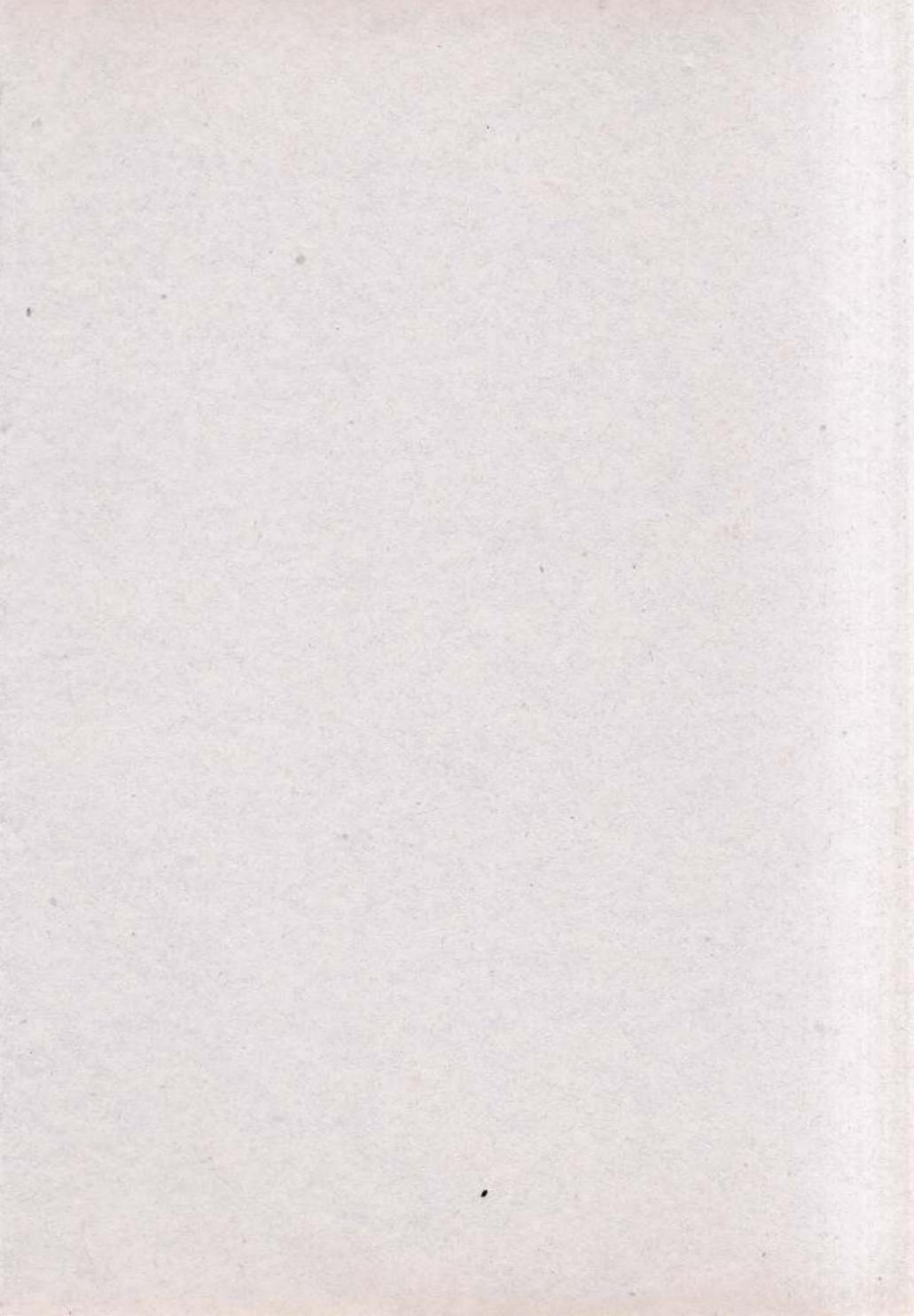
வே.குமாரவேல்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

மணிகமகலைப் பூசாரி







நான்
பார்த்த
நல்லவர்கள்



ஆசிரியர் :
வே. குமாரவேல்



மணிமேகலைப் பிரகரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

4, தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர்,

சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 4342926

தொலைநகல் : 044-4346082

மின் அஞ்சல் : e-mail : tambhi@md2.vsnl.net.in (MANIMEKALAI)

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு	➤ நான் பார்த்த நல்லவர்கள்
ஆசிரியர்	➤ வே. குமாரவேல்
மொழி	➤ தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	➤ 2000
பதிப்பு விபரம்	➤ முதல் பதிப்பு
உரிமை	➤ ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	➤ 11.2 கி.கி.
நூலின் அளவு	➤ கிரௌன் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்ச எழுத்து அளவு	➤ 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	➤ 144
நூலின் விலை	➤ ரூ. 27.00
அட்டைப்பட ஓவியம்	➤ திரு. ராமு.
லேசர் வடிவமைப்பு	➤ கிறிஸ்ட் டி.டி.பி. சென்டர், சென்னை - 24.
அச்சிட்டோர்	➤ ஸ்கிரீப்ட் ஆப்ஸெட், சென்னை - 94.
நூல் கட்டுமானம்	➤ தையல்
வெளியிட்டோர்	➤ மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை - 17.

சமர்ப்பணம்

என்னைப் பெற்று வளர்த்து
இவ்வுலகில் விட்டுச்சென்ற

என் ஞானத் தந்தை

வேதமுத்து

தலைவர்

அவர்களுக்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

பொருளடக்கம்

வ.எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
வேர்கள்		
1.	தமிழ் -----	13
2.	தெய்வம் -----	15
3.	தாய் -----	16
4.	தந்தை -----	17
5.	காதல் உணர்வு -----	18
6.	நட்பு -----	20
7.	குடும்பம் -----	21
8.	குழந்தை -----	22
9.	தாயும் தாரமும் -----	23
10.	சிவம் சக்தி -----	24
என் இதயத்தில் இவர்கள்		
11.	கொடுத்துச் சிவந்தவன் -----	25
12.	திருவள்ளுவரும் குறளும் -----	27
13.	சுவாமி விவேகானந்தர் -----	29
14.	மகாத்மா காந்தி -----	31
15.	கண்ணதாசன் -----	32
இவ்வாறு		
16.	கம்பன் கண்டது கற்பனையோ? இல்லை... ---	34
17.	கவி கொடுக்கும் காதலி -----	36
18.	ஈழ மலைநாடு! -----	38
19.	கானக இன்பம் -----	40
20.	பாலைவனப் பசுந்தரை -----	42
21.	இசைக்குயில் -----	44
22.	இசை -----	46
23.	இனிமையெனும் மொழி -----	48

பொருளடக்கம்

வ.எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
பெண்		
24.	புதுமைப் பெண் -----	50
25.	சீதனம் -----	52
26.	கற்பு -----	54
பாலைவன உதிரிகள்		
27.	சூரியனே! -----	55
28.	கடல் கடந்த வாழ்க்கை -----	57
29.	சீதனம் தேடி... -----	59
30.	நாட்டுக்கு நாடு -----	61
31.	அவள் வளர்த்த பூனை -----	63
32.	அவள் செய்த முடிவு -----	65
33.	அவள் முகம் பார்ப்பேனோ? -----	67
34.	தேவை சில தமிழ் வார்த்தை! -----	69
அரசியலை நோக்கினேன்!		
35.	அரசியல் -----	71
36.	வழி அமைப்போர் -----	73
37.	அரசியல் தகுதி -----	75
வாழ்க்கையின் வழியில்...!		
38.	சொல் -----	77
39.	பாடங்கள் -----	79
40.	வறுமை -----	81
41.	எது தியாகம்? -----	83
42.	கருச் சிதைவு -----	85
43.	நானும் நாமும் -----	87
44.	வேர் -----	89
45.	கண் தானம் -----	91
46.	தனிமை -----	93
47.	தர்மம் -----	95

பொருளடக்கம்

வ.எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
48.	அனுபவம் -----	96
49.	மது-----	98
50.	விஞ்ஞானம் -----	100
51.	சக்தி உளக்குத்தேவை -----	102
51.	பொறுமைக்கும் எல்லை வேண்டும்! -----	104
53.	இளைஞனே!-----	106
54.	நமது நரிகள் -----	108
55.	மன வேதனை -----	110
56.	தேவை இங்கு பொய்!-----	112
57.	கல்வி -----	113
58.	அஞ்சாமை -----	114
59.	பணம் -----	115
60.	தற்கொலையா? -----	117
61.	மாற்றம் தேடும் மனிதன் -----	119
62.	நான் பார்த்த நல்லவர்கள் -----	121
63.	பிரிவினை சூதாட்டம் -----	122
64.	உயிரின் விலை -----	124
65.	பொறுமை -----	126
66.	கொடுத்தவன் குறை -----	127
67.	விடுதலை -----	129
68.	புரட்சி -----	130
69.	அழிவு -----	132
70.	உழவு -----	133
71.	என் சொந்தம் -----	135
72.	ஆண்டவன் ஏன் பொறுக்கின்றான்? -----	136
73.	தேன்கூடு -----	138
74.	எண்ணம் -----	139
75.	அறிவு -----	140
76.	ஆன்மீகம் -----	141
77.	ஞானத்தைத் தேடினேன் -----	143

என்னுரை

ஏதாவது செய்யவேண்டும்!
 எப்போது செய்யவேண்டும்!
 எப்போதும் செய்யவேண்டும்!
 செய்பவையெல்லாம் நல்லவையாகவும் இருக்கவேண்டும்!
 எப்படிச் செய்வது?
 எதைச் செய்வது?

ஆம்!
 இந்த உலகத்தை ஒவ்வொரு கோணத்தில் பார்க்கும்போதும்
 இந்த ஏழைக்கு இப்படி ஒரு எண்ணம்!
 எப்போது இந்த எண்ணம் தோன்றியது?
 தெரியவில்லை!
 இந்தச் சமை எப்போதும் கனமாக இருந்தது!
 அதை இறக்கி வைக்க கிடைத்த ஒரே வழி இந்தக் கவிதைகள்!

ஆம்!
 எனது அனுபவங்களைக் கொண்டு இந்த உலகில் இருந்து
 என்னால் எடுக்கப்பட்ட சில துளிகள் கவிதைகளாக மலர்ந்தன!

“பாலைவன உதிரிகள்” என்ற பெயரில் இலங்கையில்
 1-7-1999-ல் நான் வெளியிட்ட இந்நூலை “நான் பார்த்த நல்லவர்கள்”
 என்ற பெயர் சூட்டி நண்பர் திரு. ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களின்
 உதவியுடன் தமிழகத்தில் வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அன்புடன்,
 வே. குமாரவேல்.



முன்னுரை

அன்பு, பாசம், காதல், நட்பு, அஹிம்சை, பக்தி இவைகள் புனிதமானவை. இவற்றை ஆயிரக்கணக்கான கதைகளிலும், கவிதைகளிலும் எழுதியும் படித்தும் வந்துள்ளோம். ஆனாலும், திரும்பத்திரும்ப இவற்றையே எழுதியும் படித்தும் வருகின்றோம்.

இதையேதான் நானும் எழுதுகின்றேன். ஏன்? எழுத வேண்டிய கட்டாயம். நான் மட்டுமல்ல; எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும் இதையே தொடர்ந்து எழுதவேண்டும் என்பதுதான் எனது விருப்பம்.

ஒரேவிதமான மந்திரங்களை எத்தனை ஆயிரம் வருடங்களாக நாம் மீண்டும் மீண்டும் ஒதுகின்றோமோ அதேபோல் இந்த மென்மையான உணர்வுகளைப் பற்றி இந்த உலகில் தொடர்ந்து எழுதி மக்களைச் சென்றடையச் செய்யவேண்டும்.

ஏனென்றால் இவைகள்தான் இந்த உலகின் ஜீவநாடிகள். இந்த உணர்வுகள் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு நசுக்கப்படுமானால், அல்லது இந்த உணர்வுகளால் ஏற்படும் அசைவுகள் அழிக்கப்படுமானால், அன்றுதான் இந்த உலகம் கொடூரமான முறையில் அழியும் நாளாக இருக்கும். இது உண்மை.

- | | |
|----------|---|
| காதல் | - சுயநலத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. |
| திருமணம் | - சீதனமாக விலைபேசப்படுகிறது. |
| நட்பு | - பணத்தால் சிதைக்கப்படுகிறது. |
| பக்தி | - வியாபாரமாக்கப்படுகிறது. |
| அஹிம்சை | - அரசியல்வாதிகளால் நாடகமாக்கப்படுகிறது. |
| அன்பு | - அகதியாக கிடக்கின்றது. |
| பாசம் | - பணத்துக்காக வேஷம் போடுகிறது. |

இவற்றைப் பற்றி அதிகமான கவிதைகளில் இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளேன். மனித நேயம் கொண்ட சில மனிதர்களையும் ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர்களையும் எனது கவிதைகளில் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இந்தக் கவிதைகளில் எனது வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களையும், உலகில் உண்மையாகவே நடந்துக் கொண்டிருப்பதையுமே எழுதியுள்ளேன்.

எனது படிப்பை முடித்துவிட்டு சமுதாய வாழ்க்கையில் அடியெடுத்து வைத்தபோது கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டதுபோல் இருந்தது. எனது அந்த அனுபவத்தை “தனிமை” என்ற கவிதையில் எழுதியுள்ளேன்.

நான் தொழில் செய்யும்போது எனக்குக் கிடைத்த அனுபவம்தான் “நமது நரிகள்” என்ற கவிதை. நான் சந்தித்த இந்த நரிகள் மிகவும் பயங்கரமானவை.

ஒரு கலவரம் நடந்தபோது எனது நண்பர் ஒருவர் சில சுற்றத்தாரின் உயிரைக் காப்பாற்ற எதிரிகளிடம் கூறிய பொய்யைக் கேட்டேன். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு “தேவை ஒரு பொய்” என்ற கவிதையை எழுதினேன்.

நேர்மைக்காகப் போராடுபவன், தீமைகளை எதிர்ப்பவன், தண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிறான். இவற்றைப் பார்த்தும் பாராமல் இருக்கும் படித்தவன், தனது சுயதேவையை மட்டும் பூர்த்திசெய்துவிட்டு சமுதாயத்தில் நல்லவன் என்ற பெயரை பெற்றுவிடுகின்றான். சிலர் பல வழிகளிலும் தனது திறமையைக் காட்டி சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். உண்மையில் நல்லவன் யார் என்பது இந்த சமுதாயத்தில் தெரியாமல் போய்விடுகிறது. இதைத்தான் “நான் பார்த்த நல்லவர்கள்” என்றக் கவிதையில் எழுதியுள்ளேன்.

இன ரீதியாகவும் மத ரீதியாகவும் நான் பாதிக்கப்பட்டபோது உலக அரசியலை நோக்கினேன். அப்போதுதான் அரசியல் வலைகள்

எப்படி பின்னப்படுகின்றன, அதில் மக்கள் எப்படி சிக்கிக்கொள்கின்றார்கள் என்பதை கண்டறிந்தேன். அதைத்தான் “பிரிவினை சூதாட்டம்” என்ற கவிதையில் எழுதினேன்.

நான் தினந்தோறும் பத்திரிக்கைகள் படிக்கும்போதும் செய்திகளைக் கேட்கும்போதும் இந்த உலகத்தில் பஞ்சமாபாதகம் வளர்ச்சியடைந்துவரும் வேகம் எனது உள்ளத்தை பலமாகத் தாக்கும். அதன் தாக்கம்தான் “அழிவு” என்ற கவிதை.

மதரீதியில் மக்கள் கொலை செய்யப்படுவதையும், கொடுமைப்படுத்தப்படுவதையும் பார்த்தும் கேட்டும் வேதனைப்பட்டு எழுதிய கவிதைதான் “ஞானத்தைத் தேடினேன்.”

இந்தக் கவிதைப் புத்தகத்தில் நமது சமுதாயத்தில் உள்ள மனித நரிகளை அடையாளம் காட்டியதோடு, மனிதநேயம் உள்ள உறவுகளையும் அடையாளம் காட்டியுள்ளேன். இக்கவிதைகள் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு சமுதாயத்தை அடையாளம் காட்டும். உங்கள் வாழ்க்கைக்கு இந்தக் கவிதைகள் வழித்துணையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் மன நிறைவு பெறுகின்றேன்.

எனது வாழ்க்கையின் வழியில்....!

முட்டிப் பார்த்தபோதும்!

எனது இதயத்தைத் தொட்டுப்பார்த்தபோதும்!

தென்றலும் தழுவின!

புயலும் அடித்துப் பூகம்பமும் தாக்கின!

இதுதான் உலகமா?

என்றது இதயம்!

அந்த விநாடியில் வெடித்துச் சிதறியவைகளே

இக்கவிதைகள்!

அன்புடன்

வே. குமாரவேல்

நன்றியுரை

உலகில் ஒவ்வொன்றும் ஏதோ ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கின்றன! நான் மட்டும் எப்படி வேறுபட்டு இருக்கமுடியும்! வேர்கள் மண்ணுக்குள் இருக்கின்றன!

உணவு, உடை, உறைவிடம், கல்வி, தொழில், அறிவுரை, வாழ்க்கைக்கு ஒரு துணைவி, இத்தோடு சேர்ந்து வாழ்த்துக்கள்!

பெற்றோரோடு சேர்ந்து நின்று அனைத்தையும் பெற்றுத் தந்த மதிப்புக்குரிய அண்ணன் திரு வே. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கு நன்றி என்று கூறி முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட முடியாது. அவர் என் வாழ்வில் ஒரு ஆணியேர்.

என் கவிதைகளில் பல இடங்களில் பறந்துவரும் பாவை இவள்! எனது உணர்ச்சியின் வேகத்தை உணர வைத்தவள்! வேருக்கு இலைகள் தெரிவதில்லை! இவளுக்கு இலைகள் புரிவதில்லை! இவள் என் வாழ்க்கையின் இராணி! இவள் மனைவி ஜமுனா ராணி!

ஆழ்கடல் மூழ்கி முத்தை எடுத்துவிட்டேன். அறிகிலேன் மதிப்பு! அடிமடியில் கட்டிவைத்தால் யார் அறிவார் இதை? மகுடத்தில் வந்தது மணிமேகலைப் பிரசுரம். அவர்கள் செய்யும் அலங்காரம் எனது முத்தைவிட மதிப்புடையதோ? எனது கவிதைகளுக்கு இவர்கள் கொடுத்த அலங்காரத்தைப் பார்த்து வியந்தேன். சிந்திய முத்துக்களை சேர்த்துவிட்டார்கள். மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் வேகமான உழைப்பு! ஒத்துழைப்பு! தொழில் தூய்மை! என்னைப் பிரமிக்க வைத்தது.

இவர்களுடன் என்னை இணைத்துக்கொள்ள இவ்வளவு காலமேன்? காலம் கடந்ததால்தான் கனிகள் கிடைத்தனவோ?

மணிமேகலைப் பிரசுரமே! மறவேன் உன்னை! தொடர்வேன்! நான் என்று கூறமாட்டேன்! நாம் என்றே கூறிடுவேன்! நல்லவை செய்வோம்! நமதே உலகம்!

என் உள்ளத்தை புரிந்துகொண்ட மதிப்புக்குரிய ஓவியர் திரு. ராமு அவர்களே! உங்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கம்!

உலகின் ஒவ்வொரு அசைவிற்கும் நன்றி! ஏன்? அவைகள் என் உணர்வுகளை உசுப்பிவிட்டவை! என் உள்ளத்தை இயக்குபவை! என் எழுத்தில் ஊடுருவி வருபவை! இந்த உலக அசைவுகளால் வெடித்து முளை விட்டவைதானே இந்தக் கவிதைகள். ஆகவேதான் அவைகளுக்கு நன்றி.

என்னைத் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தும் மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கு நன்றி. இந்த நன்றி என் வாழ்நாள் முழுதும் சொல்லப்போகும் நன்றி! இந்த நன்றி என் கவிதைகள் இவ்வுலகில் வாழும் நாள்வரை வாழ்ந்திருக்கும்.

வணக்கம்.

அன்புடன்,
வே. குமரவேல்



நான் பார்த்த நல்லவர்கள்

வேர்கள்

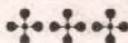
தமிழ்

செந்தமிழ் என்றுன்னை
வாழ்த்தி நின்றோம்!
தேன்தமிழ் என்றுன்னைச்
சுவைத்திருப்போம்!

பென் தமிழ் என்றுன்னைப்
போற்றுகின்றோம்!
பெண்தமிழ் என்றுன்னை
ரசித்திருப்போம்!

முத்தமிழ் சுவைத்திங்கு
 மோகமாளோம்!
 மூவேந்தர் காலத்தை
 முறையாய் கற்றோம்!

முக்கனிச் சுவையிங்கே
 சுவைத்திடுவோம்!
 முகிராத தமிழ்கற்று
 திளைத்திடுவோம்!



தொட்டதெல்லாம் சுவையிங்கே
 தெள்ளு தமிழாம்!
 சொர்க்கம் எனக்கிங்கே
 நீதான் என் தமிழாம்!

சுதந்திரமாய் நீந்துகின்றேன்
 பாற்கடலாம்!
 பசிக்கு நீ விருந்தெனக்குப்
 பசுந்தமிழாம்!



தெய்வம்

தெய்வத்தைத் தேடுகின்றாய்
தெருவெல்லாம் கோவில் வைத்து

பாரெல்லாம் தேடுகின்றாய்
பாரத்தை மனதில் வைத்து!

கூலி அழைக்கின்றாய்
கூட்டத்தைக் கூட்டிவைத்து!

கூலி கொடுக்கின்றாய்
கோவிலில் பூசை வைத்து!

வேதனையில் வாடுகின்றாய்
வெற்றியை நீனைத்திருந்து!

தூய்மையாய் துடைத்திடுவாய்
தூய்மைபோல் உள்ளத்தை!

அன்பு ஒளி ஏற்றிடுவாய்
இன்பமுடன் உள்ளத்தே!

இறைவனைக் கண்டிடுவாய்
இன் உணர்வாய் உள்ளத்தே!



தாய்

பாலுடன் பழமும் ஊட்டி
பண்புடன் அன்பும் கூட்டி

இறையருள் இதமாய்க் காட்டி
இதயத்தைக் கோலில் ஆக்கி

எனக்கங்கு பூசை காட்டி
இன்பமெனும் இனிமை யூட்டி

இறைவனாய்க் காட்சி காட்டி
இருந்திடும் தாய்மை போற்றி!



தந்தை

அறிவெனும் கடரைத் தந்து
அகிலத்தைத் தெளிவாய்க் காட்டி!

அறிஞரின் வாழ்வைத் தந்து
அனைத்திலும் வெற்றி காட்டி!

இல்லம் முதல் வழிகள் தொடர்ந்து
இறைவன் வரை தெளிவாய்க் காட்டி!

உணவு முதல் உடைகள் தந்து
ஊக்கத்தை உணர்வாய்க் காட்டி!

உதயனாய்க் காட்சி தந்து
உலகினில் உயர்வைத் தேடி!

ஊட்டிடும் உண்மை தந்தை
நாடுமே ஞானம் தேடி!



காதல் உணர்வு

பனிபோல் மென்மையிது
 பார்வைக்குத் தெரிவதில்லை!
 அமுதிலும் இனிமையிது
 ஆசைக்கு மறுப்பதில்லை!

தேன் கவையின் சொந்தமிது
 தெலிட்டிடத் தெரிவதில்லை!
 கொஞ்சிக் கொஞ்சி விளையாடுமிது
 அஞ்சி அஞ்சி நிற்பதில்லை!

நெஞ்சினில் நிறைந்த இது
 கொஞ்சமும் இடம் வைப்பதில்லை!
 தன்னையே தருவதிது
 தனக்காகச் சேர்ப்பதில்லை!

அகிலத்தில் நிறைந்ததிது
 அன்பிடம் தோற்பதில்லை!
 பாசத்தின் சொந்தம் இது
 பங்கு போடத் தெரிவதில்லை!

நேசத்தின் உறவு இது
நெஞ்சுக்குப் பாரயில்லை!
நட்புக்குச் சிகரமிது
நான் என்று சொல்வதில்லை!

தெய்வ உணர்வு இது
தோல்விக்கு இடமேயில்லை!
கற்பனையின் ஆழமிது
காற்றுக்கும் இதன் வேகமில்லை!

காதலின் உணர்வு இது
கேள்வி இங்கு பிறப்பதில்லை!
மறாத காதலின்றேல்
வளவாழ்வும் சிறப்பதில்லை!



நட்பு

மரணத்தைக் காத்திட

மன்னவனும் துணியவில்லை!
அண்ணன் சொல் மீறிட
தம்பிகளும் நினைக்கவில்லை!

அவையோரும் பார்த்திட

அவள் துயில் உரிகையிலே!
அவள் மனம் பதறிட
அலறித் துடித்திட!

மாடுபரும் மன்னன்

மமதையில் இருந்திட!
மார் தட்டும் வீரர்
வேல் கொண்டு பார்த்திட!

அபயம் கொடுத்து

அழகான உவமையென!
அன்பு காட்டி விடும்
ஆழமான நட்பை என்றும்!



குடும்பம்

பாசமெனும் பயிர் வளர
பண்பட்ட மேடையாக!
பண்பாட்டைக் காத்துநிற்க
வேலி கொண்ட சுவராக!

வீடெல்லாம் செல்வங்கள்
விளையாடி மகிழ்ந்திருக்க!
அன்பு கொண்ட உள்ளங்கள்
ஆசையால் உறவு கொள்ள!

இன்ப நதி பெருக்கெடுத்து
இரவு பகல் நிறைந்திருக்க!
அன்புக்கே கோயிலென
அனைவரும் புகழ்ந்திருக்க!

இறைவனுக்கு நிகராக
என் பெற்றோர் அமர்ந்திருக்க!
இன்பம் பொங்கும் குடும்பமாக
எல்லோரும் வாழ்ந்திருப்போம்!



குழந்தை

பனியிலும் மென்மையிதோ
 பட்டுப் போன்ற உன்மேனி!
 பாலிலும் வெண்மையிதோ
 பசுந்தளிரே உன் உள்ளம்!

பல்லில்லா சிரிப்பினிலே
 பார்த்தீடலாம் பால் மனதை!
 பேர் சொல்ல பூத்ததிதோ
 பெருமை கொண்ட குறிஞ்சி போல

ரோஜாவை குவித்தது போல்
 ராஜாவே நித்திரையோ?
 நித்திரையில் சிரிக்கும்போது
 நெஞ்சமெலாம் பூ மழையே!

நித்திரையில் பேசுகையில்
 நெகிழ்ந்து தாய் கூறிடுவாள்!
 தெய்வத்தின் தொடர்பினிலே
 தேவியுடன் விளையாட்டாம்!



தாயும் தாரமும்

பத்து மாதம் சுமந்து வந்து
பாலூட்டி சோறூட்டி!
பக்குவமாய்ப் பாதுகாத்து
தாலாட்டி சீராட்டி!

தகுதி உள்ள பிள்ளையாக
தாய்மை இங்கு வளர்த்திடவே!
தாரமொன்று இன்று வந்து
தந்த சுகம் எத்தனையோ!

தன்னையே கொடுத்து நின்றாள்
தாய் உயரம் வளர்ந்து நின்றாள்!
வாலிபனாய் வளரும் வரை
வளர்த்துவிட்டாள் தாய் என்னை!

வாழ்க்கையின் முடிவு வரை
தொடருகிறாள் மனைவி என்னை!
மாதர்களே இல்லாமல்
மனிதனுக்கு வாழ்க்கை எங்கே?

மங்கள் ஒளி உலகில்
மாதர்கள் தருவதே தான்!
மற்றவை எல்லாம் இங்கே
இயக்கமுள்ள இயந்திரமே!



சிவம் சக்தி

அன்பின் சக்தியாக

அமைந்ததே பெண்மை இங்கே!
 அதனுடன் சேர்ந்த வீரம்
 ஆண் என்று அமைந்ததிங்கே!

அவையிரண்டும் சேர்ந்து நின்றால்
 இவ்வாழ்வில் தாழ்வு எங்கே?
 அன்புடன் சேர்ந்து நின்றால்
 அவையிங்கு காவியமே!

வாழ சில வழிகள் கொண்ட
 வாழ்க்கையின் தத்துவங்கள்!
 வாழ்ந்த சில ஞானி தந்த
 வாழ்க்கையின் முத்திரைகள்!

சரி பாதி தந்த சிவன்
 சக்தியுள்ள வாழ்க்கை சொன்னான்!
 சக்தியும் சிவமும் அங்கே
 சரி பாதி நிற்பது போல்!

பெண்ணுடன் ஆணும் இங்கே
 பற்றுடன் பாதியானால்!
 பெற்றிடும் இன்பம் இங்கே
 பேரின்பம் என்றே ஆகும்.



என் இதயத்தில் இவர்கள்

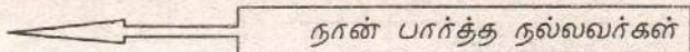
கொடுத்தாச் சிவந்தவன்

மழைகூட மறந்து விடும்
 மக்களுக்கு நீர் கொடுக்க!
 பசுகூட மறந்து விடும்
 கன்றுக்குப் பால் கொடுக்க!

கர்ணன் என்றும் மறப்பதில்லை
 கை சிவக்க கொடை கொடுக்க!
 காலங்கள் மாறினாலும்
 கர்ணன் என்றும் மாறவில்லை!

கவிஞனின் புகழ் கேட்க
 கர்ணன் என்றும் கொடுக்கவில்லை!
 கருணை உள்ளம் கொண்டே அவன்
 கை நிறைய கொடுத்து வந்தான்!

கவச குண்டலமும்
 கர்ணன் இங்கே கொடுத்த போது
 கருணையின் தெய்வமென
 கரு உற்றாள் நினைத்திருப்பாள்!



கர்ணன் அன்று யுத்தத்தில்
 தேர் அடியில் கிடந்த போது!
 தாரை வார்த்தான் தன் உயிரை
 தணலோடு சேர்ந்து விட்டான்!

கொடை கொடுத்து சிவந்த அவன்
 உயிர் கொடுத்தும் சிவந்து நின்றான்!
 நல்லோர்க்குப் பொருள் கொடுத்தான்
 நட்புக்கு உயிர் கொடுத்தான்!

கொடையையும் தாரை வார்த்து
 கொடுத்துச் சென்றான் கன்னனிடம்!



தீருவள்ளுவரும் குறளும்

விண்ணவரும் போற்றிடுவர்
 மன்னவரும் புகழ்ந்திடுவர்!
 வள்ளுவர் புகழ்பாடி
 வானோரும் பூ பொழிந்திடுவர்!

முப்பாலில் வள்ளுவனார்
 முழுஉலகும் அடக்கிவைத்தார்!
 வழிபடும் முறையும் சொன்னார்
 வாழ்க்கையின் வழியும் தந்தார்!

துறந்தவர் வாழ்வை என்றால்
 துறவற முறையும் சொன்னார்!
 ஊழ்வினை எழுதி வைத்து
 உள்ளத்தில் அமைதி தந்தார்!

அரசியல் முறையும் சொன்னார்
 அமைச்சுக்கு அறிவும் தந்தார்!
 அரண் செய்து காப்பதற்கு
 அரசியல் ஞானம் தந்தார்!

பெருள் தரும் பெருமை சொல்லி
 மகிழ்வு தரும் வழியும் சொன்னார்!
 படை அமைத்துப் பகையை வெல்ல
 பலமான வழி அமைத்தார்!

பண்பான நட்பைத் தந்து
 பலனில்லா நட்பும் சொன்னார்!
 பண்பில் உயர்ந்த மக்களெல்லாம்
 குடி உயர்ந்த மக்களென்றார்!

களவியல் சொல்லி அங்கு
 காமமும் சேர்த்து வைத்தார்!
 கற்பையே சிறப்பாய்த் தந்து
 கலந்திட வழியும் சொன்னார்!

காலத்தால் அழியாக் குறளை
 கற்கண்டாய்ச் சுவைக்க வைத்தார்!



சுவாமி விவேகானந்தர்

அறிவே அடைக்கலமே
ஆன்மீகத் தலைவரிடம்!
அன்பின் திரு உருவே
அவர் கொண்ட உள்ளமெல்லாம்!

விவேகத்தின் வேகம் தானே
விவேகானந்தன் வழிகொண்டார்!
வெடித்துச் சிதறும் குண்டெனவே
வீசிடும் வார்த்தையெங்கும்!

இடி முழங்கி கொட்டும் மழைபோல்
ஏற்படும் மாற்றமங்கே!
ஆயுதங்கள் ஏந்தவில்லை
அறிவாலே மாற்றம் சொன்னார்!

ஆன்மீக வழியில் நின்று
அன்பாலே மாற்றி வந்தார்!
இறைவனிடம் மாற்றியில்லை
எல்லோரும் இணைவோமென்றார்!

அன்பையே பங்கு வைத்தால்
அனைவரும் சொந்தமென்றார்!
அர்த்தமுள்ள இந்துமத
ஆராய்ச்சி பலவும் செய்தார்!

அமெரிக்கா ிசன்ற இவர்
 ஆன்மீகம் போதித்தார்!
 அறிஞர்கள் பலபேர் இவரை
 அதிர்ந்து போய் பார்த்தார் இங்கே!

இளைஞர்கள் உள்ளமெல்லாம்
 இடியெனவே முழங்கி நின்றார்!
 இந்துமதம் முழ்கி வந்து
 முத்துக்கள் குவித்து வைத்தார்!

இந்திய மக்கள் உள்ளம்
 இவர் அறிவால் மாற்றும் கண்டார்!
 வேங்கையின் வீரமீங்கே
 வேண்டுமே மனிதர என்றார்!

அன்னையின் அன்பு அங்கே
 அறிவுடன் சேர்ப்பாய் என்றார்!
 மன் உயிரும் உன் உயிரே
 மதித்திடு நீ மனிதர என்றார்!

இளைஞராய் வாழ்ந்த போதே
 இறைவனைச் சேர்ந்து விட்டார்!
 இவர் வாழ்ந்த வழிகொளல்லாம்
 இறைத்து வந்தார் வைரங்கள்!

இவர் வழியில் நாமும் வாழ்ந்தால்
 எடுத்திட பல வைரம் உண்டு!



மகாத்மா காந்தி

இரும்பையும் துளைக்கும் குண்டின் முன்னே
இதயத்தைக் காட்டி வென்றவராம்!
அகிலத்தை வென்ற வெள்ளையரை
அகிம்சையால் வெற்றி கண்டவராம்!

அழிவினால் வெற்றி வேண்டாமென்று
அன்பினால் வென்று வந்தவராம்!
இன்பமே இந்நாட்டு மக்களென்று
இறுதிவரை வாழ்ந்து வந்தவராம்!

எளிமையாய் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டு
ஏழ்மையில் ஒருவராய் வாழ்ந்தவராம்!
இடியென வந்த இடுக்கணெல்லாம்
பனியென மாற்றி வென்றவராம்!

பாட்டாளி மக்கள் உள்ளமெங்கும்
பரவி நிறைந்து வளர்ந்தவராம்!
சுதந்திரப் போரில் எதிரிகளைச்
சொல்வாள் கொண்டு வென்றவராம்!

உயிர்ப்பலி எதிர்த்து வந்தவரே
உயிர்ப் பலியாகி உயர்ந்தவராம்!
மனிதரில் தெய்வமென்றுரைக்க
மகாத்மாவாகி மறைந்தவராம்!



கண்ணாசன்

அனுபவம் என்றொரு கடலினிலே
 அடித்தளம் வரை சென்று வந்தவனாம்!
 இன்பத்தின் எல்லையைத் தொட்டு விட்டு
 இவ்வளவுதானா என்று கேட்டவனாம்!

துன்பத்தின் வாழ்வில் துடித்துவிட்டு
 உலகத்தின் வாழ்வை உணர்ந்தவனாம்!
 அமுதெனும் தமிழ்க்கடல் நீந்திவிட்டு
 இனிதென கவிகளைத் தந்தவனாம்!

அரசியல் வாழ்வில் குளித்துவிட்டு
 ஆகாது என்றிவன் துறந்தவனாம்!
 அர்த்தமுடன் இந்துமத சாரத்தை
 அறிந்திட நமக்குத் தந்தவனாம்!

அன்னிய மதமும் தெளிவுபட
 அதையும் கவியாய்ப் படைத்தவனாம்!
 இறைவனைத் தேடிச் சென்றதையே
 இறுதியில் எழுதி வைத்தவனாம்!

அரசுக் கலியாய் அமர்ந்தங்கு
அவைக்கே அழகு தந்தவனாம்!
தமிழுக்குக் கண்ணாய் இருந்தவனாம்
கண்ணதரசனாய் வாழ்ந்தவனாம்!

ஞானத்தைத் தேடி அலைந்தவனாம்!
ஞானமே உருவாய் ஆனவனாம்!
கலிபல படைத்த கண்ணனிவன்
காலத்தால் அழியா ஞானியிவன்!





இன்மை

கம்பன் கண்டது கற்பனையோ? இல்லை...

கம்பன் கண்ட குரங்குகளும்
கவி கொடுத்த கொடியிடையும்!
கும்பமென்ற கொங்கைகளும்
கம்பன் கண்ட தெப்படியோ?

கற்பனையோ? காவியமோ?
கம்பனே யான் அறியேன்!
கண்களால் யான் காணுகின்றேன்
கனவோ என்றால் இல்லை. உண்மை!

கம்பன் கண்ட பெண்ணை இங்கு
கனியெனவே சுவைக்கின்றேன்!
காலமெல்லாம் மீனுமீனுப்பு
கையளவே இடையில் உடை!

கவசம் மட்டும் பெற்ற கொங்கை
 கவிதை தரும் பெண் அழகு!
 கவி சொன்ன அன்ன நடை
 கண்டு நானும் மகிழுகின்றேன்!

கண்ணை அவள் திறக்கையிலே
 கமல மலர் போலானாள்!
 கைகொட்டிச் சிரிக்கையிலே
 கவிதை பல தந்துவிட்டாள்!

நீச்சல் குளம் குதித்து அவள்
 நீருக்குள் நீந்துவதை
 நெஞ்சில் நிறுத்தி வைத்தால்
 நினைவெல்லாம் இனித்திருக்கும்!

கட்டவிழ்ந்த மொட்டைப்போல
 கதிரவனின் ஒளியைத்தேடி
 மல்லாந்து படுத்திருந்தாள்
 மகிமை என்ன பிரம! என்றேன்!



கவி கொடுக்கும் காதலி

வீடிவுக்கு ஏங்குகின்றேன்
 விடிந்தவுடன் நோக்குகின்றேன்!
 விண்ணெல்லாம் கோலங்கள்
 வெண்மதியே போட்டவளே?

வண்ண வண்ணப் பூக்கள் போல்
 வானமெல்லாம் பார்க்கின்றேன்!
 பெண் இனத்தின் பெருமைக்காக
 என் மதியே போட்டாளே!

முன்னோக்கி எழுந்திடுவாள்
 முற்றமெல்லாம் அலங்கரிப்பாள்!
 பின்னோக்கி எழும் மன்னன்
 மனம் நிறைந்து மகிழ்ந்திடவே!

வெண்மதிக்கோ உறக்கமில்லை
 விடியும் வரை விழித்திருந்து
 விதவிதமாய்க் கோலமிட்டு
 மன்னவனை மகிழ்விப்பாள்!

விண் அரசன் வெளிவரவே
வீதியெல்லாம் கோலங்கள்
விதவிதமாய் வண்ணங்கள்
விளையாடப் பூங்காவே?

மாலை நேரம் பார்க்கின்றேன்
மனைவியை மகிழ்விக்க
மலர் தூவிச் செல்கின்றாய்
மன்னவனே மகிமைமென்ன?



ஈழ மலைநாடு

வானத்தை முட்டும் வரை
 வளர்ந்திருக்கும் மலைகள் அங்கே!
 வெண்பனிப் போர்வை கொண்டு
 வெட்கத்தில் பார்க்கும் இங்கே!

பச்சை நிற மேனியதைப்
 பால் பனியால் மூடிக்கொள்ளும்!
 பசுமையான மலை இடுக்கில்
 பொங்கி வருவதைப்போல்!

பாய்ந்து வரும் தேனருவி
 பார்ப்பதற்குப் புதுமை இங்கே!
 எங்கெங்கும் பச்சை நிறம்
 இதயமெல்லாம் குளுமை பெறும்!

குளு குளு காற்று வந்து
 கொடுக்கும் சுகம் எத்தனையோ!
 கொட்டும் பனி மழையில்
 கூடி நாம் நடந்து வந்தால்
 கூன் விழுந்த உள்ளங்களும்
 கூத்தாடி மகிழ்ந்துவிடும்!

காணாத மலரெல்லாம்
 கண்டு நாம் ரசித்திடலாம்
 கருவண்டு தேன் குடிக்கும்
 காட்சிகளும் பார்த்திடலாம்!

கொடி நிறைய பூ இருக்க
 குடித்திருக்கும் தேன் சிட்டு அங்கு!
 கொட்டிக் கிடக்கும் இங்கு
 கோடி கோடி மல்லிகையே!

காட்டுரோஜா கொடிகளிலே
 கொத்துக் கொத்தாய் பூக்கள் உண்டு!
 காட்டு மல்லிப் பூக்கள் இங்கு
 காதல் மணம் வீசி வரும்!

செவ்வந்தி பூக்கள் பார்த்தால்
 சொல்லிடலாம் கதைகள் பல!
 இயற்கையின் செவ்வெம்மலாம்
 இங்கே யார் மறைத்து வைத்தார்!
 இறைவனே பேதம் கொண்டு
 இயற்கையைப் பிரித்தானோ?



கானக இன்பம்

இடிமுழங்கி இருட்டாகி
 எங்கும் மழை பெய்துவிட!
 என்னுள்ளே இன்பமாகி
 எழுந்து நான் நடந்துவிட!
 கானகத்தின் நடுவினிலே
 கண்ட சுகம் எத்தனையோ?

பச்சைக் கிளிகளெல்லாம்
 பறந்து பறந்து பாடிவர
 பாடம் சொல்லும் சிட்டுக்கள்
 பார்ப்பதற்கு இனிமையிங்கே!

மஞ்சள் நிற பறவை பல
 கொஞ்சி விளையாடிவர!
 மைனாக்கள் கூட்டமொன்று
 மகிழ்வோடு பாடக்கண்டேன்!

வண்ண வண்ணப் பறவையினம்
 என்னைச் சுற்றி பறந்து வர
 பஞ்ச வர்ணக் கிளிகள் இங்கே
 பழம் ஊட்டி மகிழக் கண்டேன்!

குயில் ஒன்று இடையிடையே
 கூலிப் பறந்து வர
 கொத்தும் அந்த மரங் கொத்தி
 கொண்டையை ரசித்திருந்தேன்!

குருவிகளின் குரலோசை
 கோடி பெறும் இசை கேட்டேன்!
 பெயர் அறியாப் பறவைகளே
 பெரும்பாலும் பார்த்து வந்தேன்!

அன்னையுடன் பிள்ளைகளாய்
 அணில் கூட்டம் ஓடக் கண்டேன்!
 அவையின் அன்பு வாழ்க்கையையும்
 ஆசையுடன் ரசித்து வந்தேன்!

கானகமே இசை எழுப்பி
 காணும் சுகம் பறவையின்பம்!
 கானகத்து மரங்கொள்ளல்
 காற்றடித்தால் கவிதை பாடும்!

கண்கொண்டு ரசித்திருந்தேன்
 கற்பனையில் மீதந்து வந்தேன்!
 இயற்கை தந்த இன்பமெலாம்
 இதயத்தில் நிறைத்திருந்தேன்!



பாலைவனப் பசுந்தரை

கானல் நீர் நிறைந்திருக்கும்
 கனல் கக்கும் பாலைவனம்!
 சோலை வனமாகி வரும்
 சொர்க்க பூமி இந்த வனம்!

காலை வெயில் குளித்திருக்கும்
 சோலை வனப் பூக்களைப்போல்!
 கருமணல்கள் கதிரொளியில்
 ஜொலித்திடும் தேன் ஈக்களைப் போல்!

பல மொழி மானிடர்கள்
 பழகி வரும் பாச வனம்!
 பல நாட்டார் இங்கு வந்து
 பணம் தேடும் செல்வவனம்!

பாழ்ப்பட்ட உலகிற்கு
 பால் கொடுக்கும் வெள்ளை மனம்!
 பல கோடி மக்களுக்கு
 சுகம் கொடுக்கும் நந்தவனம்!

தாய் நாடாய் கொண்டோர்க்கு
 தாரை வார்க்கும் இன்பவனம்!

சேய்க்(ள)ன பிற நாடுகளை
தாய்மை கொள்ளும் அன்பு வனம்!

தரணிக்(க)ே தாயாக
தகுதியுள்ள பாலவனம்!
வளத்தையெல்லாம் கவிபாடி
மகிழ்ந்தையா ஏழைமனம்!



இசைக்குயில்

கதி சேர்த்துப் பாடுகின்றாய்
 கவையோடு பூங்குரலில்!
 சுமையொன்று தெரிகிறதே
 சோகத்தின் சாயலிலே!

சொல்லாமல் சென்றானே?
 சொல் குயிலே மன்னவனே?
 நீ கூவி நான் எழும்ப
 நான் தோறும் பார்க்கின்றேன்!

நாயகனைப் பார்க்கவில்லை
 நாளையேனும் வருவானே?
 மாமரச் சோலையெல்லாம்
 மயங்கிடவே பாடுகின்றாய்!

மன்மதன்தான் வருவானே
 என் குயிலே கூறிடுவாய்!
 பண்ணிசைத்துப் பாடுகிறாய்
 பசங்குயிலே வாடுவதேன்?

துன்பத்தில் பாடுவதே
 இனிமை தரும் நாதமன்றால்!
 இன்பத்தில் நீந்துகையில்
 எப்படி நீ பாடுடுவாய்!

காதலன் சேர்ந்த பின்பு
கண்மணியே பாடிவிடு!
காத்திருப்பேன் காலமெல்லாம்
கனிபோன்ற உன் பாடலுக்கே!

கருங்குயிலே கலங்காதே
காதலனும் வந்தீடுவான்!
கட்டியுன்னை முத்தமிட்டுக்
கவிதை பல சொல்லிவிடுவான்!

காதலனின் கவிதையெல்லாம்
கனிமொழியில் பாடிவிடு!
மெய் மறந்து கேட்டிடுவேன்
பொய் இல்லை இசைக்குயிலே!



இசை

இதயத்தைத் தழுவி விடும்
 இசை ஒரு மந்திரம்!
 இளமையின் மனைவிபோல்
 இனிமையின் அற்புதம்!

இதய காதலினும்
 இன்பத்தின் பிறப்பிடம்!
 எமக்கிது கிடைத்திட்ட
 இறைவனின் சீதனம்!

மென்மையாய்த் தழுவிவிடும்
 மெல்லிய உணர்வையே!
 சோகத்தின் கீதமேர்
 சொந்தமென அழைத்திடும்!

வீர உணர்ச்சிகள்
 வேங்கையென எழும்பிடும்!
 வினை வெல்லும் தெய்வீகம்
 விதவிதமாய் இசைந்திடும்!

இசை மழையில் நனைந்து விட்டால்
 எமக்கது சொர்க்கமன்றோ!

இசை ஒரு கடலாகும்
இனிமை தரும் நதியுமாகும்!

இதமான காற்றிறல்வளம்
இன்னிசை சுமந்து வரும்!
இருந்திடும் உலகெவளம்
இசையெனும் மந்திரம்!



இனிமையெனும் மொழி

செவ்வந்திப் பூவே நீ
 சிரித்தாலே தெய்வீகம்!
 செவ்வானக் கோலத்தில்
 செவ்வெம்மலரம் உன்முகமே!

கொவ்வை பிளந்ததைப் போல்
 தேவியே வாய் மலர்ந்தால்!
 தென்பாண்டி முத்தெல்லாம்
 தொடுத்திருக்கும் அழகு அங்கே!

உதிராதோ முத்தென்று
 உன்னருகே வந்திருப்பேன்
 ஓரமாய் உதட்டினிலே
 உன்சிரிப்பை ரசிக்கையிலே!

உயிரை யான் பார்த்ததில்லை
 உன் கண்ணில்தான் பார்க்கின்றேன்!
 ஓய்யார நடனமென்ன
 உன் கண்ணோ கவியரங்கம்!

வாயால் நீ பேச வேண்டாம்
 வார்த்தை யொன்றும் தேவையில்லை!
 கண் சொல்லும் கவிதைகளின்
 கருத்தையெல்லாம் புரிந்துகொண்டேன்!

இரு கண்ணும் சேர்ந்ததனால்
இவளுக்கு மூன்று வாயோ?
இவை பேசும் வார்த்தையெல்லாம்
எவள் சொன்ன மொழிகளம்மா!

இவ்வுலக மொழிகளிலே
இனிமை தரும் மொழியென்றால்
இவள் கண்கள் பாடிவரும்
இம்மொழியே இனிமையென்பேன்!




 பெண்

புதுமைப்பெண்

அன்பெனும் இன்பம்
 அவளிடம் தேடி!
 அவள் உள் இறங்கி
 அலசிப் பார்த்தேன்!

ஆகாயக் கோட்டையோ?
 அன்பெனும் தெய்வமோ?
 அடியேன் அறிகிலேன்!
 அசதியில் மயங்கினேன்!

ஆழ்கடல் போலே
 ஆழமாய் உள்ளம்!
 அன்பே எங்கும்
 அதனுள் ஆசையாம்!

ஆடம்பரமும்
 அழகும் கண்டேன்!
 ஆணவம் அழகினில்
 அசைந்திடக் கண்டேன்!

அவளிலும் அழகி
அகிலத்தில் இல்வையாம்!
அவளாய் நினைத்து
அவளாய் மகிழ்வாள்!

அனுபவம் தேவை
அனுபவி என்றாள்!
அவளிடம் மயங்கி மகிழ்ந்தேன் மடியில்!
அடுத்தொரு நாளில் அவளைக் கரணோம்!

ஆடிப் பாடிட
அமைந்ததே வாழ்க்கை!
அன்பை நினைத்து
அழுதிட இல்லை!

அவளே எழுதி
அனுப்பிய கடிதம்!
அவள் உள் இறங்கி
அலசிப்பார்க்க
அறிவுக் கூர்மை
அடியேன் பெற்றிலேன்!



சீதனம்

அன்பென்னும் கோவில் கட்டி
 இன்பமெனும் பூசை செய்ய!
 இணைந்திடும் இரு உள்ளம்
 இல் வாழ்க்கை என்றுணர்ந்தோம்!

பெண்ணுள்ளம் தெய்வமென்று
 அவர்கள் கூற கேட்டிருப்போம்!
 இவற்றையெல்லாம் இடையிடையே
 ஏன் இங்கே எழுதுகின்றோம்?

அன்போடு இன்பம் சேர்க்க
 அவள் பேரம் இங்கே கண்டோம்!
 ஆண்டவனை விலை பேசும்
 அறிவாளி இங்கே கண்டோம்!

அன்பு இங்கே தெய்வமென்று
 அவளை இவன் தேடவில்லை!
 இன்பமீங்கு தேவையென்று
 அவளை இவன் தேடவில்லை!

அன்பு எனும் பூசை செய்து
 அந்த மலர் சூடவில்லை!
 பணம் என்ற பெரும் பேய் பிடித்து
 பாவையவள் இரையானாள்!

பாசயில்லா சிறைக்குள்ளே
வேஷயீட்டு மலருகிறாள்!
பனிமலராய் மலர்ந்த அவள்
அனல் பட்டு சிவக்கின்றாள்!

பணம் கொடுத்து வாங்கினாலும்
பாவிக்கு நான் அடிமையென்றாள்!
பணத்தை அவன் மணந்து கொண்டான்
பாசம் வெறும் வேஷமென்றாள்!

ஆடையிலே நூறுவகை
அன்பு இங்கு எந்தவகை
பாடையிலே போகும் வரை
பாசயில்லா வேஷமேதான்!



கற்பு

ஆயிரம் கண் பெற்றுவிட்டான்
 அன்றொருநாள் இந்திரனோ!
 அது முனி சாபமன்றோ
 அழியாத வடுவுமன்றோ!

இறைவனிடம் போட்டியிடும்
 எம்முனி சக்தியையும்
 கற்புடையோர் வென்றிடுவர்
 கணவனைக் கடவுள் என்போர்!

கொக்கென்று நினைத்தாயே
 கொங்கணவா என்றவளும்!
 வெட்கத்தில் தலைகுனிந்த
 வீரமுனியாய் அறிவோம்!

கோவலன் மனைவியாகி
 மாளிகையை எரித்தவளும்!
 குடும்பப் பெண் என்பவளே
 கோபுரமாய் உயர்ந்தவளே!



பாலைவன உதீர்கள்

சூரியனே!

தணல் பறக்கும் வெயில் இங்கு
தாங்குமே! மனிதவுடல்!
தணியாத தாக முண்டு
தண்ணீரும் கொதிக்கிறது!

வீதிகளைச் செப்பனிட
வீரமுடன் போராட்டம்!
மாளிகைபோல் கட்டிடங்கள்
கட்டிடவே போராட்டம்!

எரிபொருள் எடுப்பதற்கு
எரிக்கும் வெயிலில் போராட்டம்
சூரியனே ஏன் இங்கு
கட்டு நீ எரிக்கின்றாய்!

உணவுக்கே போராட
உழைக்க யாம் வந்தோம்!
உன்னுடன் போராட
ஒருபோதும் முடியாது!

உயிர்கள் பல பறந்தனவே
 உனது வெங்கொடுமையினால்!
 எமது துயரமெல்லாம்
 ஏன் உனக்குத் தெரிவதில்லை!

பணத்தையே எதிர்பார்த்து
 பாசமுள்ளோர் காத்திருக்க!
 பிணத்தையே அனுப்புகின்றோம்
 பிறநாட்டார் நாங்கள் அங்கு!

பிரியமுடன் சூரியனே
 பின்வாங்கிச் சென்றிடுவாய்!
 தாழ் பணிந்து வணங்குகின்றோம்
 தணலைத்தான் குறைத்திடுவாய்!



கடல் கடந்த வாழ்க்கை

எண்ணத்தின் தூண்கள் கொண்டு
 இதயத்தே கட்டி வைத்தான்!
 அழகான பூந்தோட்டம்
 அதன் நடுவே இல்லமொன்று!

அங்கங்கே மரங்களெல்லாம்
 அமைந்த வேலி செய்திடலாம்!
 இல்லத்தின் வடிவமைப்பை
 எல்லோரும் புகழ்ந்திடணும்!

காத்திருக்கும் காதலியும்
 கணவனாக எனைச் சேர்ந்து
 மனம் மகிழ்ந்து வாழ்த்திடவே
 பணம் சேர்த்து வைத்திடுவேன்!

மனம் நிறைந்த எண்ணங்கள்
 மாடாக உழைத்திட்டான்!
 பகலிரவு பார்க்காமல்
 பணம் சேர்த்தான் வெளிநாட்டில்!

காலக் கதிரவன் எழும் முன்பே
 கலங்கிட செய்தி கேட்டேன்!
 கணைசன் இங்கு விபத்தில் சிக்கி
 காற்றோடு கலந்து விட்டான்!

கனவு கண்ட வாழ்க்கையெல்லாம்
 காற்றோடு எடுத்துச் சென்றான்!
 கடல் கடந்து உழைக்க வந்தோம்
 கண்கலங்கி நிற்கின்றோம்!



சீதனம் தேடி...

புகுந்த வீடு போவதற்குப்
 பூத்து அவள் காத்திருந்தாள்!
 போதுமான சீதனத்தைத்
 தேடி அண்ணன் வெளிநாடு வந்தான்!

அவன் உழைத்த பணத்தையெல்லாம்
 அன்புத்தங்கை சேர்த்து வந்தாள்!
 இன்பமுடன் திருமணத்தை
 அவள் தாயும் முடிவு செய்தாள்!

அவன் தங்கை அனுப்பி வைத்தாள்
 இன்பமுடன் கடிதமொன்று!
 இணைத்து ஒரு அழைப்பிதழும்
 இனிமையெனும் எழுத்துக் கொண்டு!

எதையுமே அறியாத தன்மை
 இப்போது இவனுக்கு!
 காரேறி காலுடைந்து
 கட்டிலில் படுத்திருந்தான்!

கண்விழிக்க முடியவில்லை
 கதைப்பதும் விளங்கவில்லை!
 இரவெல்லாம் கனவுகள்
 ஏதேதோ விளங்கவில்லை!

கடனுண்டு சீதனத்தில்
 காசு கொஞ்சம் தேவையென்று
 கன்னி அவள் எழுதியுள்ளாள்
 கணவன் வீடு போனதுமே!



நாட்டுக்கு நாடு

கல்யாணப் போர்வையிலே
கதை சொல்லும் வியாபாரம்!
கன்னியிடம் விலைபேசும்
கனி சுவைக்க காசு பேரம்!

பேரம் பேசிப் பெற்று வரும்
பெண்ணுடன் பொருளுமங்கு!
பொன் குவித்து பெண் வளர்த்தார்
பெற்றவை எவையுமில்லை!

பெண் இழந்தார் பொன் இழந்தார்!
அன்பெனும் மகள் இழந்தார்!
உளம் நிறைந்த மகள் இழந்து
உறுதியிக்க உடல் தளர்ந்தார்!

அவள் வளர்த்த வீடுல்லாம்
அழகு இழந்த நிலை கண்டார்!
அவள் வாழ்வு எப்படியோ
ஆண்டவனை வேண்டி நின்றார்!

பெற்றவர்க்கு பணம் கொடுத்து
 பெண்பிள்ளை நீ எடுப்பாய்!
 பணத்துக்கே பெண்ணுண்டு
 பணமும் பெண்ணும் உனக்கில்லை!

பாலவன சோலையிலே
 பார்த்து வந்த பண்பாடு!
 நாட்டிற்கு நாடு இங்கு
 நாம் காணும் மாற்றங்கள்!



அவள் வளர்த்த பூனை

கூண்திறந்தபோது அதைக்
கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டாள்!
கட்டில் செய்து படுக்க வைத்து
கண் மலர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாள்!

பாலூட்டி பார்த்திருந்தாள்
பலரிடமும் காட்டி வந்தாள்!
விளையாடும் விந்தையினை
வேடிக்கையாய் பார்த்திருப்பாள்

வேளைக்கு வேளை
வேண்டிய உணவுகளை
வேலையாள் வைத்து
வேண்டி ஊட்டிடுவாள்!

பக்குவப் பட்ட பூனை
பல குட்டி ஈன்ற பின்னும்!
அன்போடு நோக்கி அதை
ஆசையாய் வளர்த்து வந்தாள்!

ஐயிரண்டு நாட்களிலே
 அவளிடம் மாற்றம் கண்டேன்!
 அன்போடு வளர்த்த பூனை
 ஆசையாய் வளர்த்த குட்டி!

அனைத்தையும் பையில் கட்டி
 அங்கிருந்து எறிந்து விட்டாள்!
 அதன் பிறகு அவற்றைப் பற்றி
 அவள் பேசிக் கேட்டதில்லை!



அவள் செய்த முடிவு

குடித்து விட்டு குடி நடத்தும்
 குதிரை வாலில் பணத்தைக் கட்டும்!
 கொண்டவள் கேட்டுவிட்டால்
 கண்டபடி அடியும் உதையும்!

அன்புக் குழந்தையெல்லாம்
 அனாதை போல் வளர்ந்ததங்கே!
 அவள் செய்த முடிவுதான்
 அயல்நாடு வந்துவிட்டாள்!

அன்புக் குழந்தைகளும்
 அவள் வீட்டு அடைக்கலமே!
 அடுத்தடுத்து மூன்றாண்டு
 அவள் உழைத்தாள் அயல்நாட்டில்!

தாய்நாடு சென்றதுமே
 தன் கணவன் தகுதி கேட்டாள்!
 நாயைவிட கேவலமாய்
 நடு ரோட்டில் வாழ்க்கை அங்கு!

குடிக்கிங்கு அடிமையவன்
 குதிரைக்கு நண்பன் இங்கு!

மனைவி வந்த செய்தி கேட்டு
மகிழ்ச்சி பொங்க வீடு வந்தான்!

விவாகரத்து வேண்டாம்
வீண்செலவு என்று எண்ணி
விவாதமும் செய்யவில்லை
வீண்பேச்சும் பேசவில்லை!

கணவனின் கை நிறைய
காகக்கட்டை கொடுத்துவிட்டு
கண்ணில் இனி பட வேண்டாம்
கடந்துவிடு வாசல் என்றாள்!



அவள் முகம் பார்ப்பேனோ?...

பத்து மாதம் சுமந்து அவள்
 பதக்கமென என்னைப் பெற்றாள்!
 பூ பட்டால் நோகுமென்று
 என்மேனி காத்திடுவாள்!

மார் வலிக்க பால் கொடுப்பாள்
 மகிழ்ச்சி தான் அதுவுமென்பாள்!
 அவள் பெற்ற இன்பமெல்லாம்
 எனைப் பெற்ற வாழ்க்கையென்பாள்!

வினாடியின் வளர்ச்சிகளை
 விழித்திருந்து அறிந்திடுவாள்!
 அன்போடு அறிவூட்டி
 ஆண் சிங்கமென வளர்த்தாள்!

அகிலத்தை வென்றிடவே
 அவள் பாதை அமைத்துத் தந்தாள்!
 மத்திய கிழக்கு வந்தேன்
 மனம் போல உழைத்து வந்தேன்!

அம்மா தந்த ஊக்கத்தில்
 அளவில்லாமல் பணம் குவித்தேன்!

அன்பிற்கும் உறவுக்கும்
அப்பால் வந்து நிற்கின்றேன்!

இன்று வந்த கடிதத்தில்
இதயம் உடைந்து இரும்பானேன்!
என் தெய்வம் சென்றுவிட்டாள்
என் உறவைப் பிரித்துவிட்டாள்!

என் இதயம் வெடித்திடுமே
எவர் எனக்கு உறவு இங்கே!
அவள் உடலைப் பார்த்திடவே
அங்கு செல்ல முடியவில்லை!

அக்கினிக்கு இரையானாள்
அவள் முகம் நான் பார்ப்பதெப்போ?
அவள் தந்த அறிவைக்கொண்டு
அறுவடை செய்த பணம்!

அவள் உயிரைக் காப்பதற்கோ
அவை இங்கு உதவவில்லை!
இவையெல்லாம் எனக்கெதற்கு
இதயமில்லா ஆண்டவனே!



தேவை சீல தமிழ் வார்த்தை

துடித்து எழும் இளமையங்கு
 துவண்டு விடா உள்ளம் உண்டு!
 வீரனைப் பெருமை கொண்டு
 ராஜநடை போட்ட நண்பன்!

கல்யாண ஆசை கொண்டு
 கன்னி அவள் கைப்பிடித்தாள்!
 சிறுத்தையிட்ட குட்டியைப்போல்
 செல்வமொன்றைப் பெற்றெடுத்தாள்!

செல்வம் அங்கு குறைந்திடவே
 சொல்லி வந்தான் வெளிநாடு!
 மனைவி அவள் வாழ்க்கைக்கு
 மனம் நிறைய பணம் கொடுத்தாள்!

இரண்டு வருடம் சென்று இவன்
 இனியவளைக் காணச் சென்றான்!
 இன்னொருவன் மனைவியாக
 இவனை அவள் காண வைத்தாள்!

இடி விழுந்த உள்ளமதாய்
 இங்கு வந்து புலம்பி நின்றான்!

ராஜ நடை போட்ட அவன்
நாணிக் கோணி தலை குனிந்தான்!

துடிக்கும் இளமைகொண்ட அவன்
துடிக்கும் கரை மீனானான்!
இடிவிழுந்த மாளிகைபோல்
இதயந்தான் நொறுங்கிவிட்டான்!

துன்பத்தைத் துடைத்திடவே
துணைப் போக முடியவில்லை!
ஆறுதல்தான் கூற இங்கு
அறியேன் நான் தமிழ் வார்த்தைதானே!



அரசியலை நோக்கினேன்

அரசியல்

பொதுப் பணி செய்வதற்கு
 பொருத்தமான துறை இதுதான்!
 புனிதமான வாழ்க்கைக்கு
 மகிழ்வான சேவை இதுதான்!

மக்களுக்கு சேவை செய்தால்
 மகேசனின் சேவை தானாம்!
 மாண்பு மிகு மந்திரிகள்
 மக்களுக்கு எப்படியாம்?

மந்தைகள் மக்கென்பர்
 மனிதரை விலையும் சொல்வர்!
 மாந்தரின் வேதனையில்
 மந்திரிகள் குளிரும் காய்வர்!

தாய்நாடாம் தாய்மொழியாம்
 தம்மக்கள் என்றுரைப்பர்!
 தருணம் ஒன்றைப் பார்த்திருப்பர்
 தன்மானம் விற்பதற்கு!

தியாகிகள் வழிகளென்பர்
 திருடர்கள் வழியில் ஓசல்வர்!
 அடுக்கடுக்காய் வார்த்தைகளை
 அழகாகப் பேசிடுவர்!

அரசியலை சாக்கடையாய்
 அவர்கள் இங்கே ஆக்கிடுவார்!
 அது ஆண்டவன் தீர்ப்பென்று
 அனைவருக்கும் பகர்ந்திடுவார்!



வழி அமைப்போர்

அனுபவம் பெற்றவரே
 அமைக்க வேண்டும் வழிகளின்கே!
 அவர்களே தலைவர்களாய்
 அமர வேண்டும் அவையில் எங்கும்!

அன்பும் அஹிம்சையுமே
 அவரிடம் இருத்தல் வேண்டும்!
 வீரம் கொண்ட சமுதாயம்
 வேங்கையென வளர்ந்திருக்க...

ஞானமெனும் வேல் கொடுத்து
 சக்தியூட்டி சாணையாக்க வேண்டும்!
 வீரத்தின் வெற்றியெல்லாம்
 அன்புக்கு அரணாக அமையவேண்டும்!

ஆக்கமே அனைவரும் தேடவேண்டும்
 அழிவையே மனதில் அகற்ற வேண்டும்!
 அன்பெனும் சுடரால் மக்கள்
 அகிலமே ஒளிர வேண்டும்!

இன்பமெல்லாம் எங்கே என்றால்
 அன்பில் தான் என்றாக வேண்டும்!
 அவர்கள் செல்லும் வழிகளெல்லாம்
 அன்னை சொல் வழிகளாக வேண்டும்!

வழி அமைக்கும் தலைவரெல்லாம்
 பழி கொடுக்க வேண்டாயிங்கே!
 குழி பறிக்கும் கூட்டமெல்லாம்
 வழி அமைக்க வேண்டாயிங்கே!



அரசியல் தகுதி

மட்டங்கள் பலவும் பெற்று
 பலர் வேலை தேடுகின்றோம்!
 பணத்தையே முதலாய்க் கொண்டு
 பணம் தேடிப் பிழைக்கின்றோம்!

பரீட்சையின் முடிவை வைத்து
 பல தகுதி பிரிக்கின்றோம்!
 உழைப்பே நம் தகுதி என்றும்
 உடல் வளைத்துப் பிழைக்கின்றோம்!

தங்களின் திறமை காட்டி
 தகுதிகள் நாம் பிரிக்கின்றோம்!
 உலகினில் உழைத்திடவே
 ஒரு சில தகுதி கேட்போம்!

உயர்வு தாழ்வு எல்லாமே
 உனக்கிங்கு தகுதியென்போம்!
 அரசியல் வாழ்க்கையிலே
 அவர்கள் பெறும் தகுதி என்ன?

அரிச்சுவடி தெரியா மனிதன்
 அமர்ந்திட வழியுமுண்டு!

அறிஞர்கள் பலரும் இங்கே
அமர்ந்திட்ட ஆசனத்தில்!

அரசியல் வாழ்வில் இங்கே
அன்போடு கருணை வேண்டும்!
மனிதனின் தன்மையிங்கே
மனம் நிறைந்து நிற்க வேண்டும்!

மக்களின் உணர்வையெல்லாம்
மதித்திடும் தன்மை வேண்டும்!
மக்களில் ஒருவனாக
வாழ்ந்திடும் எண்ணம் வேண்டும்!

பக்கதுணை யாய் அவர்க்குப்
பணிவுடனே வாய்மையே வேண்டும்!
மக்களின் தலைவனாக
மதித்திட இவையே நிச்சயம் வேண்டும்!



வாழ்க்கையின் வழியில்...!

சொல்

தேனினும் இனிய சுவை சேர்ப்பாய்
 தெவிட்டாமல் உன் சொல்லில்!
 அன்புக்குப் பொருள் கொடுப்பாய்
 அமுதெனவே உன் சொல்லில்!

நட்டிகள் பாய்வதைப் போல்
 எப்போதும் பேசிடாதே!
 இதய மலர் இன்புறவே
 இனிமையாய்ப் பேசி விடு!

இவ்வுலகை அழித்திடலாம்
 எங்கும் தீ வைத்திடலாம்!
 இங்கு சில சொற்கள் மட்டும்
 இடையிடையே மாற்றிவிட்டால்!

இவற்றையே மாற்றிடலாம்
 இச் சொல்லை மாற்றிவிட்டால்!
 இனிமையும் சுவையும் சேர்த்து
 இன்சொல்லைச் சொல்லி வந்தால்!

எங்கும் இங்கு துன்பயில்லை
 எல்லோர்க்கும் இன்பநிலை!
 பங்கம்வரா வண்ணம் மிக்கப்
 பணிவுடன் சொல் பகர்ந்து வந்தால்!

அக்கினி கடரைப் போல்தான்
 அறிந்திடுவாய் நம் சொல்லும்!
 ஆக்கத்துக்கு பாவிப்பாய்
 அறிவு கொண்டு உன் சொல்லை!



பாடங்கள்

தென்னை தரும் பாடமெல்லாம்
 தியாகத்தின் வரிகள் தானே!
 பனை தரும் பாடமெல்லாம்
 படித்தவனும் பழகிடவே!

வாழ்ச் சொன்ன வாழ்க்கையெல்லாம்
 வாழ்வோர் உணர்ந்திடவே!
 பசு தரும் சேவையெல்லாம்
 பார்த்து நாம் வாழ்ந்திடவே!

மழை தரும் கொடையெல்லாம்
 மனிதர் நீ மறப்பாயோ!
 சூரியனின் சேவை உலகில்
 சொல்லில் அடங்கிடுமோ!

நீரால் பெரும் பயனெல்லாம்
 நீனைவில் நீ வைப்பாயோ!
 நெருப்பு தரும் நன்மையெல்லாம்
 நெஞ்சுக்கு விளங்காதோ?

காற்றினால் வாழுகின்றாய்
 கடன் தானே வாழ்க்கையெல்லாம்!
 ஆற்றலுள்ள வாழ்க்கைகளை
 அனுபவத்தால் அமைத்திடுவாய்!

இயற்கையின் துணையெல்லாம்
 எப்படி நீ வாழ்ந்திடுவாய்!
 இயற்கையின் தியாகத்தால்
 இங்கு நீ வாழுகின்றாய்!

ஒன்றின் துணை இல்லையென்றால்
 ஒன்றும் இங்கு என்றமில்லை!
 ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்திடலாம்
 ஒரு சில தியாகம் செய்வாய்!



வறுமை

வறுமையெனும் வெறுமை நிலை
 வாழ்க்கையிலே வந்து விட்டால்!
 உறவு எனும் சொல்லின் நிலை
 உன்னிடம் வாழ்வதில்லை!

பெற்றவளின் அன்பு நிலை
 பெற்றிட வாய்ப்பு இல்லை!
 உற்றவளின் காதல் மழை
 ஒரு நாளும் பெய்வதில்லை

உலகிலே உனது நிலை
 உயிருள்ள மனிதனில்லை!
 உன்னுள்ளே உனது நிலை
 எண்ணெய் வார்த்த நெருப்பு மழை!

ஏங்கிவிடும் முகத்தின் கலை
 மங்கிவிடும் மனதின் நிலை!
 வறுமையுன்னை வாட்டும் நிலை
 வாட்டியெடுக்கும் நெருப்புக்கில்லை!

வான் நிலவு தருவதில்லை
 வறுமைக்கு இன்ப நிலை!
 தென்றல் வந்து தொடுவதில்லை
 வறுமையே உன் உணர்வுகளை!

இயற்கையும் கொடுப்பதில்லை
 இனிமையான உணர்வுகளை!
 இறைவனின் பக்தி நிலை
 இவருக்கு வருவதில்லை!



எது தியாகம்?

இனத்துக்கே குரல் கொடுத்தான்
எத்தனையோ கொலைகள் செய்தான்!
இவன் ஒருநாள் இறந்த பின்பு
எம் மக்கள் தியாகி என்றார்!

அவன் சாவு கேட்டதுமே
அடுத்த இனம் மனம் மகிழ்ந்து!
அழிந்து விட்டான் அரக்கன் என்று
அகம் மகிழ்ந்து போனார்கள்!

மதத்துக்கே காவலனாம்
மதியாரைக் கொலை செய்தான்!
மதத்தாரைப் போற்றி நின்று
மற்றோரை வெறுத்து வந்தான்!

மறைந்த அவன் தியாகி என்று
மதித்தவர்கள் போற்றி நின்றார்!
மற்றவர்கள் நினைத்தார்கள்
மனிதனல்ல யிருகமென்று!

படை திரட்டிச் சென்று அவன்
பல நாட்டை வென்று வந்தான்!
தலைவனுக்கு சிலை வைத்தார்
தலைகளிங்கு உருண்டபோது!

தன்நாடு காப்பதற்கே
 தலை கொடுத்தான் தியாகி என்று!
 தாய்நாட்டு மக்களிங்கு
 சேய்களென ஏங்கி நின்றார்!

செய்தி கேட்ட வெளிநாட்டார்
 சென்றானே எதிரி என்று!
 சிரித்து மகிழ்ந்திருந்தார்
 செத்தானே பகைவன் என்று!

சுயநலத்தின் வேர்கள் கொண்ட
 சோலையா தியாகம் இங்கே?
 சொல்லி விடு மனிதா நீயும்
 சொல்லினில் உண்மை வைத்து!



கருச் சீதைவு

கடவுள் தரும் செல்வமென்று
கதை கதையாய்க் கேட்டிருப்போம்!
கவிதையெனத் தழுவுகின்ற
கண்மணி குழந்தையெல்லாம்!

கருவுற்றால் களையென்று
கண்டிப்பு போடுகின்றாய்!
கடவுளையும் மிஞ்சிவிடும்
கண்டிப்பு ஏன் இங்கே!

உயிர் படைக்க முடியாது
உனக்கு ஏன் வீண்வேலை!
உயிர்ப் பலி செய்துவிட்டால்
உடனே தூக்கு இங்கே!

உலகெல்லாம் கருச்சீதைவு
உன்னால் ஏன் நடக்கிறது!
உணவு படைக்க முடியவில்லை
உலகில் உள்ள மனிதருக்கு!

உண்மை சொல்ல முடியவில்லை
 உடலில் கருவைச் சிதைக்கின்றாய்!
 பெண்மை நலம் பெரிதெனவே
 பேசும் நாட்டில் பேதமையா?

உடமைகளைப் பாதுகாக்க
 உலகமெல்லாம் கருச்சிதைவா?
 உன்னுடைய சுயநலத்தால்
 உலகில் பல கொலைகள் இங்கே!



நானும் நாமும்

நல்லவை வந்துவிட்டால்
 நாடுஎன்று சொல்லுகின்றாய்!
 நட்டத்தில் முடிந்து விட்டால்
 நாடுமன்றே கூறுகின்றாய்!

நல்லவை வந்துவிட்டால்
 நாடுமன்று சொல்லிடுவாய்!
 நட்டத்தில் முடிந்து விட்டால்
 நாடுஎன்று கூறிடுவாய்!

நாடுஎன்ற நீ ஒரு நாள்
 நாயகனாய் மாறிடலாம்!
 ஏனிதனைப் புரியாமல்
 ஏதேதோ பேசுகின்றாய்!

நாடுஎன்றே சொன்னாலும்
 நாடுமன்றே சொன்னாலும்
 நமடுதன்று பொருள்படவே
 நல்லதையே செய்திடுவாய்!

நாடுநின்ற சொல்லின் பின்னே
 நாடுமன்ற பொருள் வரட்டும்!
 நாஸ்தோறும் நல்வண்ணம்
 நமக்குள்ளே வளரட்டும்!

நாம் நாடுமன்று சொல்லி
 நல்வாழ்வு வாழ்ந்திடுவோம்!
 ஓம் ஓடுமன்று சொல்லி
 ஊடுரல்லாம் உயரட்டும்!



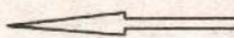
வேர்

வேர் விட்ட ஆலமரம்
விழுதுவிட்டு நிற்பதைப்போல்!
பேர் பெற்று வாழ்வதற்கு
போற்றி நாம் வளர்க்க வேண்டும்!

பொன் வேர் விட்டிங்கு
பண்பாடு படர்ந்திடவே!
சமுதாய அமைப்பினிலே
சக்தியுள்ள முதுகெலும்பே!

பண்பாட்டின் வேர்கள் இங்கே
பதிந்து செல்லும் முறையில் உண்டு!
பண்டைய மனிதரிங்கே
பாதுகாத்த புதையல் இவை!

வாழையடி வாழையாக
வளர்ந்து வந்த பண்பாட்டை!
குழிவெட்டிப் புதைத்து விட்டு
குதிக்காதே புரட்சி என்று!



தாயென்றும் தந்தையென்றும்
 தாரெமன்றும் வர்த்துவெதல்லாம்!
 தங்கையென்றும் தமக்கையென்றும்
 உறவு சொல்லி கேட்பெதல்லாம்!

உண்மையுள்ள உத்தமர்கள்
 கீறி வைத்த கோடுகளே!
 பண்பாட்டுக் கோடுடல்லாம்
 பகுத்தறிவால் முடிடாதே!

பாதுகாத்து கொடுத்திங்கு
 பக்குவமாய் காத்துவிடு!
 பண்பாட்டு வேரில்தான்
 வாழ்க்கை மரம் நிற்கிறதே!



கண் தானம்

கண்ணின் பெறுமதியைக்
 கணக்கில் எவர் அடக்கிடுவர்!
 கவிதையெனக் காட்சிகளை
 கண்குளிர்ப் பார்த்திருப்போம்!

காணாத காட்சிகளைக்
 கண்டிட துடித்திருப்போம்!
 கட்டுக்கட்டாய் படித்திருப்போம்
 கனிசக் கவிதைகளை!

ஆராய்ச்சி செய்வதற்கே
 அடுக்கி வைத்து படித்திருப்போம்!
 அகிலத்தை ரசித்திடவும்
 அணுஅணுவாய் சுவைத்திடவும்!

அழகான கண்ணிரண்டும்
 ஆற்றிய சேவை பல!
 கயல் விழி என்று சொல்லி
 கண்மலர்ந்து ரசித்திடவும்!

மான் விழி என்று சொல்லி
 மயங்கியே நின்றிடவும்!
 கண்தரும் சொர்க்கமே
 களித்திட நாள் போதாதே!

கண்ணிலா மனிதனிங்கு
 கடும் இருட்டில் என்ன செய்வான்?
 காலமெல்லாம் கருமையன்றால்
 வாழ்வில் இங்கு வெறுமை தானே?

கண்ணில்லாக் குருடனுக்கு
 கண்கொடுத்தால் பெருமைதானே!
 மண்ணோடு அழிந்துவிடும்
 மானிட உடம்பு இங்கே!

மண்ணோடு நீ போகுமுன்னே
 கண்ணெடுத்துக் கொடுத்து விடு!
 கவிதை பாடும் கண் உனது
 காலம் பல வாழட்டும்!



தனிமை

பெற்றோர்கள் காட்டிலிட்ட
 பென்வழி வாழ்க்கையெல்லாம்
 பெய்யென்று ஆகியதே
 புதுமையென்ன ஆண்டவனே!

படித்து வந்த ஏடெல்லாம்
 பகட்டுக்கே என்கிறதே
 பாவி மனம் துடிக்கிறதே
 பார்த்த பின் சமுதாயம்!

பாவ புண்ணியங்கள்
 பாசமுள்ள வாழ்க்கையெல்லாம்
 பாவிகள் புதைத்து விட்டார்
 பணத்துக்கு அடியிலேயே!

பண்ணெல்லாம் புதைத்து விட்டார்
 அன்பென்றால் என்னவென்பார்!
 பணத்தையே தெய்வமென்பார்
 பகட்டுக்கே தெய்வமிங்கே!

தேன் போல் இனித்திருக்கும்
 தித்திக்கும் சொல் வலையால்
 வேடன் போல் சிக்க வைக்கும்
 மானிட சமுதாயமிங்கே!

வஞ்சமில்லா நெஞ்சங்கள்
 வாடி வாடி மடிகிறதே
 வாழுவோ வழிகளில்லை
 வாழ்க்கையெல்லாம் தனிமையிங்கே!



தர்மம்

ஒற்றுமையாய் வாழ்வதுதான்
 உனக்கிங்கு தர்மமடா!
 வேற்றுமையை நீனைப்பதுவே
 வேண்டாத பாவமடா!

பாசமுடன் நேசம்கொண்டு
 பலருக்கும் உதவி விட்டால்!
 பகைவரே இருப்பதில்லை
 பாசமிங்கு வேலி கட்டும்!

பகட்டுக்கு தர்மம் செய்தால்
 பலனாகும் அகங்காரம்!
 பாசத்தால் தர்மம் செய்தால்
 பண்பு இங்கே வெற்றி பெறும்!

பறவைகள் இனத்தைப் போல
 பகுத்திங்கு உண்டுவிட்டால்!
 நேசமுடன் தர்மம் காக்கும்
 வேசமெல்லாம் மறைந்து போகும்!

பாசமென்ற ஒன்று போதும்
 வேஷமில்லா தர்மம் தோன்றும்!
 நேசமுள்ள தர்மமின்றி
 நீதிஎங்கு நிலைத்திருக்கும்?



அனுபவம்

அன்பெனும் அமுதம் பெற்றேன்
 அதில் ஒரு நாள் நஞ்சும் கண்டேன்!
 நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்தாய் என்றேன்
 வஞ்சி அவள் வஞ்சித்தாளே!

வாழ்வதற்கு வேலை தேடி
 வேலை பல செய்து வந்தேன்!
 வேட்டு வைக்க எத்தனை பேர்?
 வேலையிலும் வேதனைதான்!

நேர்மையெல்லாம் வேலையிலே
 நான் தேட கிடைக்கவில்லை!
 நண்பர்களும் பகைவரானார்
 நான் சொல்லும் நேர்மையிலே!

ஊரோடு ஒத்து வாழ்ந்தால்
 உயர்ந்திடலாம் என்று சொன்னார்
 ஊரெல்லாம் சாக்கடையே
 உருண்டு வர பன்றியா நான்?

உண்மை எங்கே தெரியவில்லை
 ஊரெல்லாம் தேடி வந்தேன்!

உயிரே அடைக்கலமாம்
உயர்ந்தவனின் பணத்தாலே!

பணம் பெற்றால் போதுமடா
பண்பெல்லாம் தேவையில்லை!
குணமெல்லாம் குப்பையாகும்
பணம் பெற்ற உயர்வாலே!

பலதும் இங்கே தெய்வமாகும்
பணமன்ற போர்வையாலே!
அன்பு மரம் தழைத்து நிற்கும்
அனுபவத்தின் பார்வையாலே!



மது

மதுவில் வரும் இன்பமெல்லாம்
 மயக்கம் தரும் கனவல்லவா?
 இயற்கை தரும் இன்பமெல்லாம்
 மது உனக்குத் தந்திடுமா?

சாக்கடையாய் மனதையெல்லாம்
 சாராயம் ஆக்கிடுமே!
 புனிதமான உள்ளமெல்லாம்
 பேய் பிடித்து ஆட்டிடுமே!

தெய்வீக உள்ளத்தில்
 தெய்வ பல விழுந்திடுமே!
 இவ்வாழ்க்கை இன்பமெல்லாம்
 மது போட்டு மூடிடுமே!

மது தேடும் மனதெல்லாம்
 விஷம் குடிக்கும் விளையாட்டே!
 மயக்கத்தில் வெற்றியில்லை!
 மற்றவர்க்கும் இன்பமில்லை!

மனம் தேடும் முக்தியெல்லாம்
 மது உனக்குத் தருவதில்லை!

தினம்தேடி அலைவதுமேன்
சிந்திப்பாய் விடைகிடைக்கும்!

அறிவு இங்கு மழுங்கி விட்டால்
அடிமை நீயும் மதுவுக்கே!
அறிவுக்கு முடிவுரையை
அந்த மது எழுதிடுமே!



விஞ்ஞானம்

ஆகாய வழிகெளல்லாம்
 அணு அணுவாய் ஊடுருவும்!
 அஞ்சாத விஞ்ஞானம்
 ஆக்கியவை ஏராளம்!

ஆக்கியவை அழித்திடவும்
 இயற்கையெல்லாம் மூழ்கிடவும்
 இன்று வந்த விஞ்ஞானம்
 ஏன் இங்கே துடிக்கிறது?

துடிதுடிக்க மனித உயிர்
 நடுநடுங்க மாளிகைகள்
 மண்ணோடு மறைவெதெல்லாம்
 மனிதன் தேடும் விஞ்ஞானம்!

பேராசை கெண்டிங்கே
 போர்க்களமாய் உலகைக் காண
 பெற்றாயேர விஞ்ஞானம்!
 பேயென பெயர் பெறுமேர உன் ஞானம்!

அறிவின் திறமையெல்லாம்
ஆக்க வழியில் அமைத்திடுவோம்!
அறிவு வழிகளெல்லாம்
அழித்து ஒழித்திடுவோம்!

அன்போடு இணைத்திடுவோம்
அறிவு கொண்ட விஞ்ஞானம்!
கண்போல நமைக்காக்கும்
களிப்போடு வாழ்ந்திடலாம்!



சக்தி உனக்குத் தேவை!

சாதனைகள் பல செய்ய
சக்தி உனக்கு வேண்டுமே!
வெற்றிகளைக் குவித்து விட
வெற்றுடம்பு போதுமா?

வைரம் பாய்ந்த உடம்புனக்கு
வீரத்தோடு வேண்டுமே!
சோம்பேறி என்று சொல்லும்
சோம்பல் உனக்குத் தேவையே?

சாகும் வரை சாதனைகள்
தேவையிங்கு அல்லவா!
உலகினிலே வெற்றி பெற
உடலில் உரம் தேவையே!

உடற்பயிற்சி செய்து நீயும்
உறுதி செய்வாய் உடம்பையே!
உணவுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து
உண்ணும் பழக்கம் பெறுவாயே!

உழைப்பில் உள்ள கவனத்தை
உடம்பிலும் சிறிது காட்டுவாய்!

உலகத்தையே வென்றிட
உன் உடலைத் தேற்றுவாய்!

சாதனைகள் முடியுமுன்னே
சாவு உனக்குத் தேவையே!
சாதனைகள் வெற்றி பெற
சக்தி உனக்குத் தேவையே!



பொறுமைக்கும் எல்லை வேண்டும்

பொறுமை பொறுமையென்று
பொறுத்து வரும் இளைஞர்களே!
பெருமையுள்ள வசழ்வை நீங்கள்
பெறுவதுதான் எக்காலம்!

இலவம் காத்த கிளியதைப்போல்
ஏங்கித் தவித்திடவோ!
என்றென்றும் பொறுமையோடு
இருந்து பிதற்றுகின்றாய்!

பொறுமை பொறுமை என்று
முதுமை வரை இருந்துவிட்டால்!
முட்டாள்கள் கூட்டமிங்கு
முழுவதையும் முடிக்கொள்ளும்!

கள்ளம் கபடமில்லா
கவி போன்ற குழந்தைகளுக்கும்
களவு பொய் சூது எல்லாம்
கனியோடு பாலுமாகும்!

உண்மைகளும் நேர்மைகளும்
உலகிலே அழிந்துவிடும்!
பொறுமைக்கும் எல்லை வேண்டும்
பொங்கினால் தீமை அழியவேண்டும்!

புதைகுழி போகும்வரை
பொறுமை இங்கு தேவையில்லை!
அதனாலே தீமைகளை
அழித்திடவே எதிர்த்து நில்லு!



இளைஞனே!

கூடித்து எழும் உணர்ச்சிகளும்
 துவண்டு விடா உள்ளங்களும்,
 மார்தட்டும் வீரர்களும்
 மாயமன மறைந்திடுதன்ன?

உண்மையான உணர்ச்சியல்லாம்,
 உயர்வான பண்பையல்லாம்
 பணத்துக்காகப் புதைத்துவிட்டால்
 பிணமான வாழ்வு தானே!

இளைஞனாய் வாழ்கின்றாய்
 ஏக்கம் உள்ள முகம் ஏனோ?
 இன்பமாய் வாழும் காலம்
 இங்குனக்கு இளமைதானே!

எதிர்த்திட எதிரிகளை
 ஏனிங்கு தயங்குகின்றாய்?
 நேர்மையைக் காத்திடவே
 நீ இங்கு பிறந்துள்ளாய்!

நீதியைச் சுமந்திடவே
நீ கொடுப்பாய் தோள் இங்கு!
பயந்து பயந்து வாழாதே
பணத்துக்கு விவை போகாதே!

பார்த்திடலாம் ஒரு கை என்று
பாய்ந்து நீ வந்துவிட்டால்!
பாறையும் வெடித்துவிடும்
பாயும் புலி படுத்துவிடும்!



நமது நரிகள்

நரியின் தந்திரத்தை
 யிஞ்சி விடும் வஞ்சகர்கள்!
 நா நயத்தின் போர்வை கொண்டு
 நாணயத்தை விற்கின்றார்கள்!

நல்லவர் வாழ்வை இவர்கள்
 நசுக்கிப் பிழிகின்றார்கள்!
 வல்லவர்கள் என்று எண்ணி
 வாழ்வையே இழக்கின்றார்கள்!

வாழ்வென்றால் பணமே என்று
 வாரி வாரி குவிக்கின்றார்கள்!
 வாழ்க்கைத் துணைவியையும்
 வீதியிலே விற்கின்றார்கள்!

பொறுமைக்கும் உண்மைக்கும்
 போர் தொடுக்கும் நரி இவர்கள்!
 பொறுப்பான பதவிகளில்
 போய் அமரும் பொறுப்பற்றோர்!

நேர்மையான வேலையானை
நேர்மையின்றி பிழிந்திடுவர்!
நேர் எதிரீ நேர்மைக்கென்றால்
நெருங்கி வந்து தோள் கொடுப்பர்!

அடிவருடிக் கூட்டமொன்றை
அவரைச் சுற்றி அமைத்திருப்பர்!
எடு தடியை இப்போதே
ஏனிந்தத் தயக்கம் இன்னும்!



மன வேதனை

சீந்தனையின் சிறகெல்லாம்
 செயலிழந்து சோர்ந்துவிடும்!
 வெந்திருக்கும் உள்ளயிங்கு
 வேதனையின் உணர்வுகளாய்!

அடிவயிற்றில் அனல் பறக்கும்
 அதிசய உணர்வு ஒன்று!
 அழகிய மொழியை என்றும்
 அடுக்கி வைத்த குரல் இங்கு!

அடைபட்டுத் திணறிவிடும்
 அது கொண்ட சோகத்தால்!
 மடைதிறந்த வெள்ளம் போல்
 பாய்கிறதே வேகத்தால்!

பூப்போன்ற உள்ளத்தில்
 போட்டது யார் மலைப்பாறை?
 கடற் பாறை ஒன்று இங்கு
 கழுத்துக்குள் இறங்கியதே!

சொல்லிவிட்டால் வார்த்தைகளால்
சோகம் கொஞ்சம் குறைந்துவிடும்!
சொல்வதற்குத் தெரியவில்லை
சோகம் வழி விடவுமில்லை!

எல்லையில்லா என்னுள்ளம்
இரும்பாகக் கிடக்கிறதே!
நீம்மதியைத் தேடிதேடி
நீதம் நீதமும் நடக்கிறதே!



தேவை இங்கு பொய்

கோழையாய் ஓடிவரும்
 குழந்தைகள் ஓலம் முன்!
 மானத்தைக் காத்திட
 மண்டியிடும் பெண்கள் முன்!

மாந்தர்கள் துடித்திட
 மார்தட்டி வேல் பிடித்து!
 கூர்வாள் ஏந்திடும்
 கொலை வெறி மனிதன்முன்!

ஓர் உயிரைக் காத்திடவும்
 ஒன்பது பொய் சொல்லிடுவாய்!
 உலகம் உன்னைத் தூற்றினாலும்
 உண்மை உன்னை வாழ்த்திவிடும்!

ஓர் நான் வள்ளுவனே
 உயிரோடு வந்தாலும்!
 உனை இங்கு வாழ்த்தியொரு
 வேதக்குறள் எழுதிடுவான்!



கல்வி

சூறிக்கோளே இல்லாமல்
 குவித்து வைக்கும் புத்தகங்கள்!
 பட்டங்கள் கொடுத்தாலும்
 பசிபோக்க வழி உண்டோ?

பள்ளிக்குப் போகையிலே
 பாதை ஒன்று அமைத்திடுவாய்!
 தோல்லியே கிடையாது
 தொழில் தேர்ந்து படித்திடுவாய்!

படித்துத் தெளிந்தவையே
 படிந்துவிடும் வாழ்க்கையிலே!
 பிடிப்புடன் தொழில் நடக்கும்
 பின்வாங்கத் தேவையில்லை!

படிப்பெல்லாம் தொழிலாகும்
 பணம் கையில் பழமாகும்!
 பணம் தேடும் உலகினிலே
 பலன் கொடுக்கும் கல்வியிது!

பகுத்துத் தெரிந்திடுவாய்
 பயனுள்ள தொழிலை இங்கு!
 படிக்கத் தொடங்கிடுவாய்
 பிடித்தது போல் புலியின் வாலை!



அஞ்சாமை

அண்டமெல்லாம் தனதாக்கும்
 அறிஞர்கள் வாழும் காலம்!
 தொட்டதெல்லாம் துலங்க வைக்கும்
 வெட்டிப் பேச்சு இல்லாக் காலம்!

அஞ்சாமைப் புயல் அடித்து
 அகிலமே ஆடும் காலம்!
 நெஞ்சமெல்லாம் உறுதி பெற்று
 நஞ்சையே அருந்தும் காலம்!

வஞ்சிகள் மஞ்சம் மறந்து
 அரசையே ஆளும் காலம்!
 ஆனாலும் சிலபேர் இங்கே
 அடிமையெனும் பழமைக்கேகாலம்!

அணு கூட இவ்வுலகில்
 அடிமையாக வேண்டாம் இங்கே!
 அஞ்சாத நெஞ்சம் எங்கே
 அடங்கட்டும் அகிலம் அங்கே!

உறுதியே சேரட்டும் நெஞ்சில் இங்கே!
 நெருப்பையும் விழுங்கும் நேர்மை இங்கே!
 நேர்மையே துணை என்று இயம்புக நீ இங்கே!
 உண்மைக்கே உயிர் எனும் உறுதியுடன்
 இங்கே!



பணம்

பலதையும் படித்து
பட்டங்கள் பெற்றாலும்!
பண்பெல்லாம் தெறித்து
புனிதமாய் வாழ்ந்தாலும்!

பலரையும் மதித்து
மரியாதை கொடுத்தாலும்!
பாசத்தைக் கொட்டி
நேசத்தை வளர்த்தாலும்!

பணமென்ற ஒன்றைத்
தனதாக்கிவிட்டால்!
குணம்என்ன குணமீதிக்
குப்பைபக்கே சென்றுவிடும்.

பசியெனும் கொடுமையிலும்
புசியென்று சொல்லாது!
புசிக்காத உன்னை
ரசிக்காது கண்கள்!

நேசமென்ற உறவெல்லாம்
 நெடுந்தூரம் சென்றுவிடும்!
 பாசமென்ற சொந்தமெல்லாம்
 வேஷமாக மாறிவிடும்!

பணம் தானே பரமென்று
 பார்க்கின்ற உலகமீது!
 பிணத்தையே அடகு வைத்து
 பணமாக்கும் பூயிது!



தற்கொலையா?

பொன் நிலா வந்ததைப் போல்
 பெண் நிலா வளர்ந்து நின்றாள்!
 பூவோடு போட்டி போடும்
 பனிபோன்ற தளிர் மேனி!

பதினாலைத் தொட்டு விட்ட
 பக்குவமான பருவ மங்கை!
 பாசமுள்ளோர் தாரை வார்த்தார்
 பச்சிளம் கிளியை இங்கு!

முப்பது வயதுடையான்
 முறைப் பையன் என்று சொல்லி!
 முத்துப்போல் பிள்ளை பெற்றாள்
 முதல் வருடம் முடியுமுன்னே!

மாமியார் கொடுமையெல்லாம்
 மனதுக்குள் அடக்கி வைத்தாள்!
 மணவாளன் கொடுமையிலும்
 மதித்து அவள் நடந்து வந்தாள்!

அடக்கி வைத்த வேதனைகள்
 அன்றொரு நாள் பொங்கிடவே!
 ஆவேசம் ஆட்கொள்ள
 பேய்வேஷம் எடுத்து நின்றாள்!

கார் குழலைப் பிடித்திழுத்து
 கழுத்தை அவன் நெறிக்கையிலே!
 காத்திருந்த மாயி அவள்
 கடும் நஞ்சை வாயில் இட்டாள்!

கண்மணி சென்று விட்டாள்
 கண்ணீர்விட்டு அழுதார்கள்
 நாடகமாய் நடித்தார்கள்
 நல்ல கதை தற்கொலையாம்!



மாற்றம் தேரும் மனிதன்

வருடம் பல வாழ்ந்து விட்டால்
 வாழ்க்கையில் மாற்றம் கேட்பான்!
 கடந்த சில வழிகளையும்
 காடாக ஆக்கி வைப்பான்!

புதுப் புது வழிகள் செய்வான்
 புதுமையென தானே சொல்வான்!
 உணவிலும் மாற்றம் காண்பான்
 உடையையும் மாற்றிப் பார்ப்பான்!

எண்சாண் உடம்பைக் காக்க
 அரைசாண் உடையே கேட்பான்!
 அரசாங்க மாற்றமெல்லாம்
 அடிக்கடி கேட்டு நிற்பான்!

மக்களின் ஆட்சி வந்தால்
 மன்னவன் ஆட்சி கேட்பான்!
 மன்னவன் ஆண்டால் இங்கே
 மக்களின் ஆட்சி கேட்பான்!

மனைவியை மாற்றிப் பார்ப்பான்
 மதத்திலும் மாற்றம் காண்பான்!
 அனைத்திலும் மாற்றம் செய்தும்
 அமைதிதான் கண்டானில்லை!

மாற்றத்தைத் தேடி இங்கே
 மனிதன் என்றும் ஓடுகின்றான்!
 மனதினில் நிறைவேயில்லை
 மடியும் வரை தேடுகின்றான்!



நான் பார்த்த நல்லவர்கள்

நல்லவனைத் தேடி எங்கும்
 நான் அலைந்து திரிந்து வந்தேன்!
 வல்லவர்கள் பலரைக் கண்டேன்
 நல்லவன் அங்கே இல்லை!

வல்லவர்கள் விளையாட்டை
 வாய்ப்பாத்திக் கேட்டிருப்போர்
 நல்லோர்கள் என்று சொல்ல
 நான் கேட்டு திகைத்து விட்டேன்!

அப்பாவி என்று சிலர்
 அங்கங்கே பார்த்து வந்தேன்!
 அடக்கமாய் வாழும் சிலரை
 ஆண்களென சொல்லக் கேட்டேன்!

இயக்கமே இல்லா இவர்கள்
 என்றுமே நல்லவராம்!
 நல்லவனாய்ப் பேரெடுக்க
 நல் உணர்ச்சி கட்டுப்பாடா?

வாய்ப்பாத்தி செயலிழந்து
 வாங்கி வரும் நல்ல பெயர்
 வாழ்நாளில் போதுமென்று
 வாழ்வோரைப் பார்க்கின்றேன்!



பிரிவினை சூதாட்டம்

வாழ சில வழி வகுத்தாய்
 வாழ்க்கையில் மாற்றம் செய்தாய்!
 மதத்தையே மதமாய்க் காண
 மக்களைத்தான் மாற்றி வைத்தாய்!

மொழியெனும் வெறியை ஊட்டி
 வேற்றுமை படைத்தாய் இங்கு!
 நாட்டுக்கு நாடு இங்கு
 நம்பிக்கை இழக்க வைத்தாய்!

ஐரதிகள் பிரித்தாய் இங்கு
 சண்டைகள் வளர்த்தாய் உள்ளே!
 சங்கங்கள் பலதும் அமைத்தாய்
 சாகஸம் நிறையச் செய்தாய்!

அரசாங்கம் அமைத்திடவே
 அநியாயம் செய்தாய் பலவும்!
 அதிகாரம் பெற்றதுமே
 அவை முழுதும் தனதாய் பெற்றாய்!

தட்டிக் கேட்க இளைஞர் வந்தால்
 வெட்டி வீழ்த்தி வீரம் என்றாய்!

பிரிவினை விதையை வீசி
பரிவோடு வளர்த்து விட்டாய்!

தொட்டாலும் பிரிவினையாய்
பட்டாலும் பிரிவினையாய்!
பாரெல்லாம் பார்க்கின்றேன்
வேர் பிடித்த மரங்களாக!

பணமோகம் பிடித்தவனே
பந்தாடி மகிழ்கின்றான்!
பாமர மக்களெல்லாம்
பந்தாகத் திணறுகின்றார்!

பல பிரிவை ஏற்படுத்தி
படிக்கட்டாய் அமைத்துக்கொண்டு!
பணக்கட்டில் துயில்கிறாய்
பகட்டாக உயரத்தில்!



உயிரின் விலை

மண் பெற்றான்
 பெண் பெற்றான்!
 பொன் பெற்றான்
 பொருளும் பெற்றான்!

விண் வென்றான்
 விஞ்ஞானம் பெற்றான்!
 பேருலகை அழித்திடவும்
 போதிய பலமும் பெற்றான்!

பெற்றிலான் படைத்திடவே
 புனிதமான உயிரை இவன்!
 படை திரட்டி அழிப்பதேனோ
 படைத்திரா உயிரை இவன்!

பாசத்தால் கட்டிவிட
 வழி தெரியா மூடன் இவன்!
 அன்பாலே போர் தொடுக்க
 அறிவில்லா மனிதன் இவன்!

உயிரின் உயர்வை இங்கு
 உணராத பேதை இவன்!

சொல்வதெல்லாம் உண்மையென்பான்
சுயநலமே இல்லை என்பான்!

சுற்றத்தார் உயிரையெல்லாம்
கொள்ளையிட்டு கொளுத்திடுவான்!
உயிரின் விலையறியான்
உலகிலே எவனுமிங்கே!

இறைவனுக்கு என்ன விலை
அவர் விலையே எவ்வுயிர்க்கும்!
என்று நீ உணர்ந்திடுவாய்
இதயத்தே இருத்திடுவாய்!



பொறுமை

பொறுமை இங்கு நீடித்தால்
 பொன்னாகும் உள்ளயிங்கு!
 புத்தகங்கள் படித்ததுபோல்
 புது திருப்பம் பிறக்குமிங்கு!

பொங்கி வரும் உள்ளத்தை
 கத்தி கொண்டு உதவாமல்!
 புத்தி கொண்டு புகட்டுவித்தால்
 பொறுமை கொண்டு வெற்றி பெறும்!

பெருமை பெற வேண்டுமானால்
 பொறுமை வேண்டும் வாழ்வில் இங்கு!
 புத்தியெல்லாம் சூழ்ச்சி கொண்டு
 பொறுமையாக இருப்பதெல்லாம்!

வஞ்சகனின் வேலை இங்கு
 வாழ்வில் இங்கு பொறுமையில்லை!
 நெஞ்சமெல்லாம் அன்பு கொண்ட
 வாழ்க்கையின்றேல் பெருமையில்லை!

வஞ்சமில்லா பொறுமை கொண்டு
 வாழ்வினை நீ வாழ்ந்து விட்டால்!
 வாழ்த்து பெறும் உன் வாழ்வு இங்கு!
 வளமனைத்தும் தங்கும் வந்து!



கொடுத்தவன் குறை

சேற்றிலே முளைத்திருக்கும்
சிறப்புடைய செந்தாமரை!
சிப்பியிலே குடியிருக்கும்
செல்வமென முத்துக்கள்!

மண்ணிலே புதைந்திருக்கும்
மாணிக்கக் கற்களெல்லாம்!
மனிதரில் மாணிக்கம்
மறைவாகவும் இருக்கும்!

குடியெனும் போர்வைக்குள்ளும்
குழந்தையெனும் உள்ளம் கண்டேன்!
கொலைவெறி மறைவில் கூட
கூர்மையான நீதி பார்த்தேன்!

சாதுவின் உள்ளத்தில்
சாம்ராஜ்ய அழிவைப் பார்த்தேன்!
குப்பையின் மேட்டில் அங்கு
குண்டுமணி கிடப்பது போல்!

கோபக்காரன் கண்களிலும்
 கொட்டும் நீர் பார்த்து வந்தேன்!
 கள்ளனது நெஞ்சினிலும்
 கருணைநீர் சுரக்கக் கண்டேன்!

குறையில்லா மனிதரில்லை
 கொஞ்சம் நீ நெருங்கி வந்தால்!
 கொடுத்தது நிறைவு என்றால்
 கொடுத்தவன் குறையேன் உனக்கு!



வீடுதலை

எதை யான் படிப்பது இவ்வுலகில் தெரியவில்லை!
 எண்ணங்கள் எத்தனை கோடியேர விளங்கவில்லை!
 அத்தனை கோடியும் செயல் வடிவேர புரியவில்லை!
 அவையெல்லாம் படித்திட ஆயுளே போதவில்லை!

போதுமே அறிவென்று கூறிட போதையில்லை!
 போதிய புத்தகம் மூளையில் சேரவில்லை!
 புத்தகச் சோலையில் எனக்கொரு மாற்றமில்லை!
 மாற்றத்தைத் தேடி யான் அலைந்து திரிகையிலே!

அன்பை நீ பங்கிட்டால் எள்ளளவும் துன்பமில்லை!
 என்ற திருமந்திரம் கேட்டதில் தோல்வியில்லை!
 அன்பெனும் வழியினில் சோகமில்லை!
 இது ஒருமுகப்பட்டதில் உலகினில் பேதமில்லை!

பண்பட்ட உள்ளத்தில் பலகோடி கேள்வியில்லை!
 பகுத்தறிவு கேள்விக்கோ பயமுமில்லை!
 பலமான சிறையிங்கே பார்க்கவில்லை!
 பறந்து திரிகின்றேன் மனதினில் பாரமில்லை!



புரட்சி

இழுத்துப் போர்த்திய தோல் கொண்ட
எலும்புக் கூடுகள் எத்தனையோ!
ஏழையின் உருவே இவையெல்லாம்
எம்மை உயர்த்திய ஏணிகளே!

உழைப்பும் உயிரும் ஒன்றென்ற
உத்தமர் வாழ்வில் இவையேனோ?
நாட்கள் பலபல கடந்தவர்கள்
நல்ல உணவை உண்டாரோ?

அன்பை ஏன் நாம் மறைக்கின்றோம்
அவர்கள் வாழ்வைக் கண்டவுடன்!
அத்திவாரம் அகிலத்தில்
அவர்கள் என்பதை ஏன் மறந்தோம்?

உணவு என்னும் உயிர்காப்பை
உலகில் அனைவரும் பெறவேண்டும்!
உழைக்கும் வர்க்கம் உயர்ந்திடவே
உன்னிடம் புரட்சி வெடிக்கட்டும்!

புகழைப் புரட்சி செய்திடுவோம்!
பாரில் இவர்கள் உயர்ந்திடவே!

எலும்புக் கூடுகள் நடமாட்டம்
இங்கு இனிமேல் வேண்டாமே!

பயிர்கள் வளர்ப்போம் பாரெல்லாம்
பசியெனும் சொல்லை விரட்டிடுவோம்!
பாகு பாட்டை மாற்றியிங்கே
பண்பும் அன்பும் காத்திடுவோம்!



அழிவு

உண்மை ஏந்தும்
 போர்வாள் ஓர்நாள்!
 பொய்மை பிளந்து
 சிசித்திடும் அந்நாள்!
 பொய்மையே உயிர்ப் பிச்சை
 உனக்கில்லை இந்நாள்!
 உண்மையை மூடிய பொய்யே
 உனக்கில்லை திருநாள்!
 உண்மைக்குத் துணைபோனால்
 உனக்கது பொன்னாள்!
 பொய்மையே வடிவெடுத்தால்
 பூலோகம் பிளக்கும் நாள்!
 உண்மையின் பெருமை
 உலகில் புரியும் ஒருநாள்!
 பொய்மையே உன்
 ரத்த வெள்ளம் பாயும் அந்நாள்!
 பொய்மையே உலகை
 பொறுப்பேற்றால் ஒருநாள்!
 உண்மைதான் இங்கு
 புறப்படும் போர்வாள்!
 உண்மையைக் காக்க
 உலகே நீ மறுத்த நாள்!
 உண்மையான் நானே
 உலகை அழித்திடுவேன் அந்நாள்!



உழவு

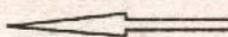
உயர்ந்த ஒரு தொழில் தேடி
உலகைப் பார்த்தேன்!
உயர்வதற்குப் பல தொழில்கள்
உலகெங்கும் நான் கண்டேன்!

உயர்ந்திடவே பல வழிகள்
உலகில் உண்டு!
உயர்ந்த ஒரு தொழில் இங்கு
எங்கும் காணேன்!

உண்மையின் உயிருள்ள
உழைப்பைக் கேட்டேன்!
உழவனின் உழைப்பையே
உயர்வாய்ச் சொன்னான்!

உண்மையும் தெய்வமும்
ஒன்றே என்றால்
உழவனும் உழவுமே
உயர்ந்ததென்றான்!

நீதியும் நேர்மையும்
நிலத்தில் அங்கே!



உழைப்பிலும் ஒற்றுமை
உயரும் அங்கே!

உலகின் பசி போக்கிடும்
உழவு இங்கே!
உயர்ந்ததே உலகினில்
உழவுத் தொழில் இங்கே!



என் சொந்தம்

அன்பென்னும் சொந்தம்
ஆயிரம் பார்த்தேன்!
இன்பத்தில் சொந்தம்
எங்கும் பார்த்தேன்!

எனக்கொரு சொந்தம்
எங்கும் காணோம்!
இதயத்தைப் பார்த்தேன்
எதையும் காணோம்!

பணத்தால் பார்த்தேன்
பலரையும் கண்டேன்!
மனத்தால் பார்த்தேன்
பிணத்தையும் காணோம்!

எனக்கொரு சொந்தம்
எங்கும் இல்லை!
இதயமே தேடி
அலைவதே தொல்லை!

ஏழையின் உள்ளம்
இறைவனின் சொந்தம்!
எனக்கோ சொந்தம்
எட்டடி நிலமே!



ஆண்டவன் ஏன் பொறுக்கின்றான்?

படிப்பிலும் ஏழை யான்
 பணத்திலும் ஏழை யான்!
 பகுத்தறிவு ஓரளவே
 குணத்தை யார் கண்டிடுவார்?

குழந்தையாய் உலக வாழ்வில்
 நாணிக் கோணி அடிவைத்தேன்!
 நல்லவராய் எல்லோரையும்
 நான் நினைத்து உறவு வைத்தேன்!

முதலைகளைப் பார்த்திருந்தால்
 முட்டி நான் பார்த்திருப்பேன்!
 புலிகளைப் பார்த்திருந்தால்
 சிடரியைப் பிடித்திருப்பேன்!

பார்த்ததோ நரியை இங்கு
 பாசத்தின் போர்வை கொண்டு!
 தெரியாமல் பழகிவிட்டேன்
 பெய்யான உறவினிலே!

நேசக் கரத்தை நீட்டி
நெறித்ததே என் கழுத்தை!
அன்புக் கரமொன்று
அப்போது உதவியதே!

அன்புடைய ஜீவன்களும்
அங்கங்கே சில இருப்பதினால்!
அகிலம் இன்னும் அழியவில்லை
ஆண்டவனும் பொறுக்கின்றான்!



தேன் கூடு

மரத்துக்கு மரம் பறந்து சென்று
 மலருக்கு மலர் தாவி நீன்று!
 மகரந்தச் சேர்க்கை செய்து
 மயங்காமல் தேனைச் சேர்த்து!

மாளிகையாம் தேன் கூட்டில்
 மணிமணியாய்ச் சேர்த்து வைக்கும்!
 மனிதர்களே வியக்கும் வண்ணம்
 அறைகள் பல அமைத்திருக்கும்!

அத்தேனைப் பாதுகாக்க
 அவைகளே அரணாய் நிற்கும்!
 இவற்றைப் போல் மனிதர் சிலரும்
 எம்முன்னே வாழ்கின்றார்!

நல்வழி பலவும் கற்று
 நல்லதையே உலகில் செய்து!
 அவனியின் நலம்சிறக்க
 அர்ப்பணிக்கின்றார் அவர்தாம் தம்மை!

நல்லவைக்கே அரணாய் நீன்று
 நல்லுகம் வாழ வேண்டி!
 நாளைல்லாம் தவயிருந்து
 நலம் காக்க உயிரும் விடுவர்.



எண்ணம்

மங்கையின் அங்கமெல்லாம்
 மனதினில் நிறைத்து வைத்து!
 மலர் போன்றாய் மானே, என் தேனே
 மங்காத என் தங்கமே என்பான்!

மங்கையே உன் அங்கம் வேண்டாம்
 மகிழ்த்திடும் உன் அன்பே போதும்!
 இன்பமெல்லாம் இதுதானென்றே
 இருந்திடலாம் இனியவளே என்பான்!

மங்கையின் கொங்கையும்
 மயங்க வைக்கும் மேனியும்
 மாமிசமும் கொழுப்பும் தானே
 மாண்டு விட்டால் நாரிடும் மேனி என்பான்!

மனித எண்ணம் சொல்வதில்
 மானிடனே வழிமுறை எதுவென்பாய்?
 வழிவகுக்க நீயும் புரிந்து கொள்வாய்
 வாழ்க்கையினை வென்று வாழ்வாய்!



அறிவு

தேங்காய் நார் உரிப்பதற்கு
 தெரியாத நாயைப்போல்!
 தேக்கி வைத்த அறிவைப் பெற
 தெரியாமல் திணறுகின்றாய்!

வெண்ணை தேடி அலைகின்றாய்
 வீட்டிலே பால் வைத்து!
 கண்ணையே கட்டிக் கொண்டு
 காட்சியை ரசிப்பாயோ!

கடல் போன்ற உன் உள்ளே
 அலையேறாசை கேட்கலையோ!
 கடல் முழுதும் ஞானமுத்து
 கரை வரையும் மீதக்கிறதே!

கண்கட்டை விடுவிப்பாய்
 கடல் குதித்து முத்தெடுப்பாய்!
 உன்னையே ஒப்படைப்பாய்
 உயர்குணத்தைத் தத்தெடுப்பாய்!

உலகெல்லாம் ஓட வேண்டாம்
 உனக்குள்ளே சென்றிடுவாய்!
 உன்னை நீ உணர்ந்து விட்டால்
 உலகை நீ வென்றிடலாம்!



ஆன்மீகம்

விஞ்ஞானம் செய்யும் விந்தை
விண்ணுலகைத் தொடுகிறது!
விலையில்லா தத்துவங்கள்
இவ்வுலகில் மலர்கிறது!

மனதையே கவர்ந்திழுக்கும்
மகிமையுள்ள கலையிங்கு
இனிமையாய்ப் பிறக்கிறது
இதயத்தை நிறைக்கிறது!

கனிவான இன்பம் பல
களித்திட முடிகிறது!
கனி கவையாய் பெண்மணியை
கவைத்து இன்பம் பெறுகிறது!

காதல் எனும் இன்பயிங்கு
கண்டு மனம் மலர்கிறது!
இதைவிட உயர்ந்த இன்பம்
இதயத்தே இருக்கிறது!

கண்காணா இன்பமொன்று
காற்றுப் போல் கலக்கிறது!
பெண்தரா சுகமெல்லாம்
பேரின்பம் கொடுக்கிறது!

அகிலத்தில் உயர்ந்த இன்பம்
 ஆன்மீகம் கொடுக்கிறது!
 அதற்கிங்கு நிகராக
 அகிலத்தில் இருப்பதெது?

ஆன்மீக இன்பத்தை
 அளந்தவர் இங்கு ஏது?
 அவற்றை இங்கு அனுபவிக்க
 அகிலத்தில் தடையும் ஏது?



ஞானத்தைத் தேடினேன்

அன்பெனும் தாயும் நீயாவாய்!
 அறிவெனும் தந்தையும் நீயாவாய்!
 காதல் உணர்வும் நீயாவாய்!
 வேள்வித்தீயும் நீயாவாய்!

ஆற்றின் நீரும் நீயாவாய்!
 ஆழ்கடல் விந்தையும் நீயாவாய்!
 அதிர்ந்திடும் புலியும் நீயாவாய்!
 அமைதியின் தெளிவும் நீயாவாய்!

இடியின் முழக்கமும் நீயாவாய்!
 இன்பத்தென்றலும் நீயாவாய்!
 வானில் நிலவும் நீயாவாய்!
 வலம் வரும் சூரியன் நீயாவாய்!

பனியின் மென்மை நீயாவாய்!
 பாயும் புலியும் நீயாவாய்!
 பெண்ணின் இன்பம் நீயாவாய்!
 பேயென வந்ததும் நீயாவாய்!

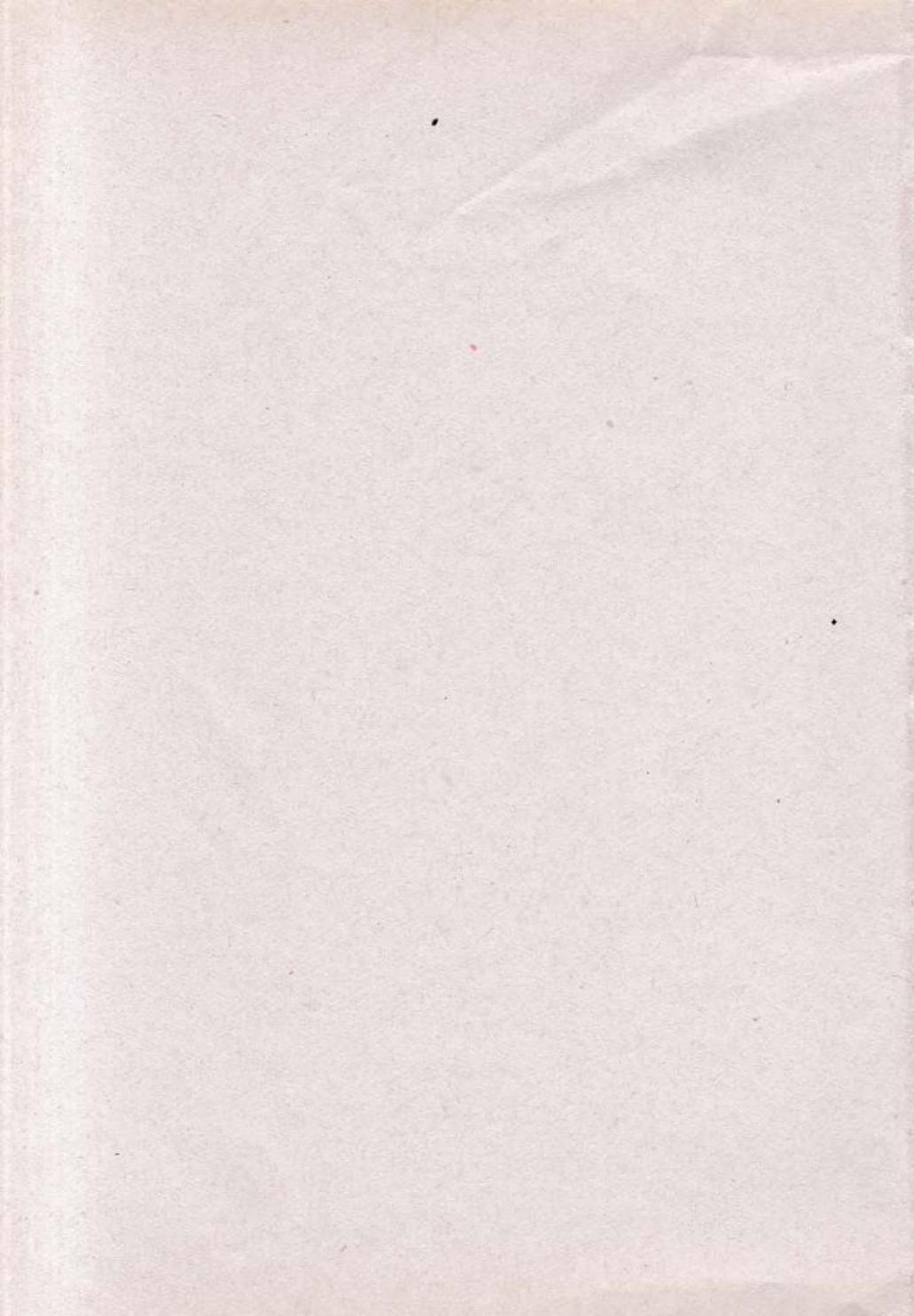
வானமென்பதும் நீயாவாய்!
 வாழ்க்கையின் ரகசியம் நீயாவாய்!
 அணுவில் அணுவும் நீயாவாய்!
 அன்பும் அனைத்துமே நீயாவாய்!

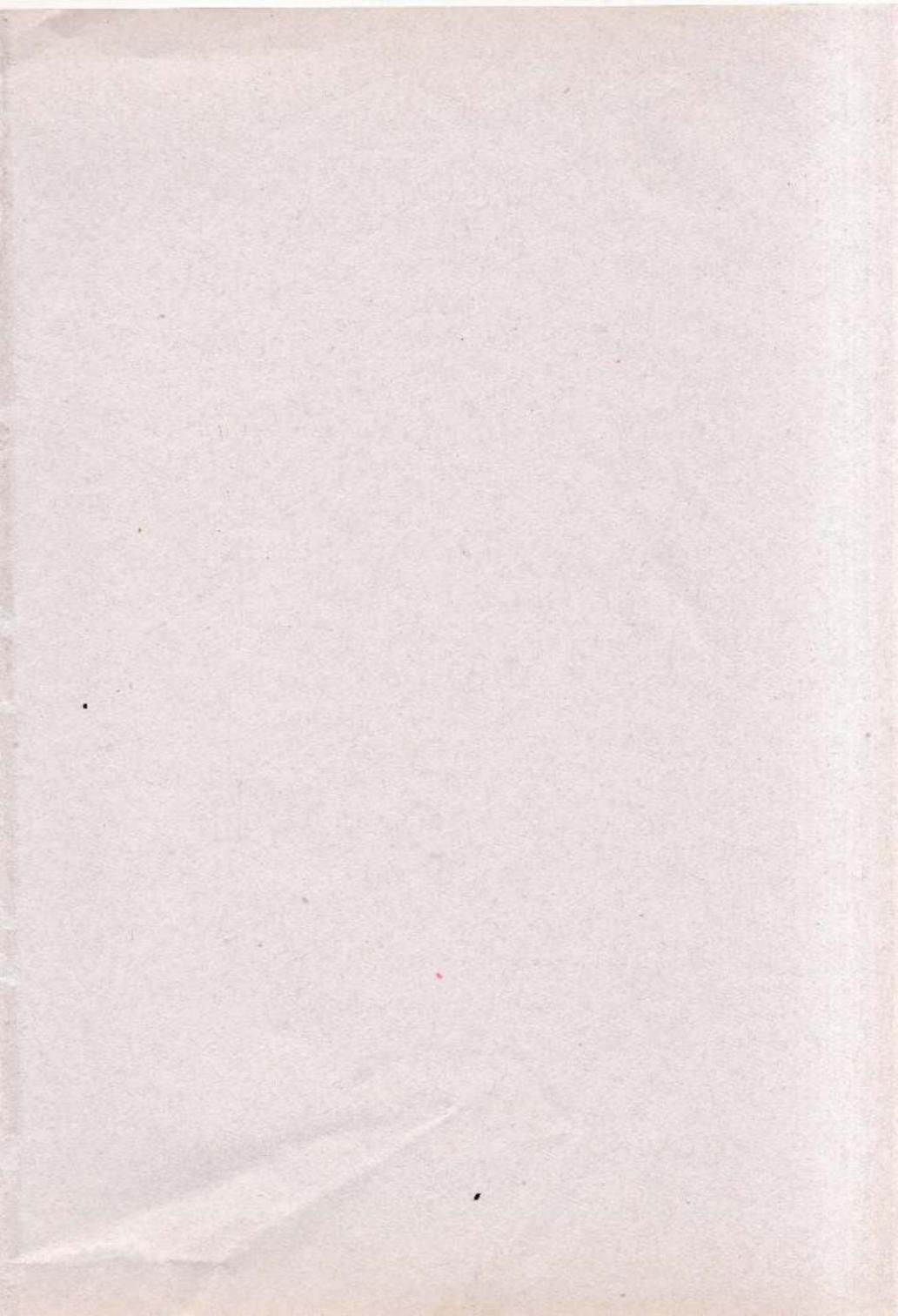
அதிர்வுகள் அனைத்தும் நீயாவாய்!
 அதனுள் இயக்கமும் நீயாவாய்!
 இயற்கையெல்லாம் நீயாவாய்!
 இம்மையும் மறுமையும் நீயாவாய்!

ஓம் என்ற மந்திரம் நீயாவாய்!
 ஓதும் வேதமும் நீயாவாய்!
 எங்கும் எதிலும் நீயாவாய்!
 என்னில் இருப்பதும் நீயாவாய்!

நான் என்ற சொல்லும் நீயாவாய்!
 நீ என்ற சொல்லும் நானாவேன்!









மலர் பிரிண்டர்ஸ் 044-8224803